

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

04 IZ OBČINE
Obletnica
tragedije v
renškem zaselku
Ozrenj

06 IZ OBČINE
Mesec junij v
znamenju Kolesarske
dirke po Sloveniji

32 LJUDJE, KI ZAZNAMUJEJO
ČAS IN PROSTOR
Nejc Gorjan.
Od Dubrovnika do
Pirana in še dlje ...

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	4
Občinska uprava se predstavlja	stran	10
Šola in vrtec	stran	11
Kultura	stran	22
Šport in rekreacija	stran	25
Društva	stran	28
Zgodovina naših krajev	stran	30
Povedali so nam	stran	31
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	32
Tudi starost je lahko lepa	stran	34
Zdravje je vrednota	stran	36
Obvestila	stran	38
Razvedrilo	stran	42

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga,
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Mateja Ščuka, Irena Rován, Hana Šuligoj, Renata
Tischer in Denis Čotar

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovni članki niso lektorirani s strani našega lektorja.

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 18. julij 2019

Denis Čotar

V rokah pravkar držite novo številko občinskega glasila, v katerem je v predstavitvi novih članov uredniškega odbora tokrat nekaj besed namenjenih meni.

Sem Denis Čotar in živim v Bukovici. Po izobrazbi sem inženir mehatronike, zaposlen v razvoju podjetja MAHLE (bivša Iskra Avtoelektrika). S fotografijo sem se začel ukvarjati že kot otrok, sprva kot hobi, sedaj pa profesionalno. V letošnjem letu sem bil izbran za uradnega fotografa Uredniškega odbora Občine Renče-Vogrsko za dogodke, objavljene v našem lokalnem glasilu. Sem fotograf, ki uživa pri fotografiranju glasbenih dogodkov, narave, ljudi in izdelkov v studiu ter mu velik izziv predstavlja vsako fotografsko delo. V lastnem studiu ustvarjam slikovne/ video materiale za promocijo raznovrstnih produktov. Poleg fotografiranja se v prostem času ukvarjam tudi s starodobnimi vozili. Potovanja z mojim Fičkom (Zastava 850) so prava avantura.

Veselim se že srečanja z vami ob različnih prireditvah v naši krasni občini. •

Denis Čotar

osebni arhiv Denisa Čotarja

Uredniški odbor vam želi prijetno poletje.
Nasvidenje v jeseni!

Alenka Anja Renata Hana
Denis Vesna Mateja Irena

Županova beseda

Spoštovane občanke in občani, iz hladnih pomladnih dni smo prešli v toplo poletje. Podobno kot je bil hiter ta preskok, je tudi delo v občinski upravi izredno razgibano in zahteva hiter odziv na vsakodnevne spremembe in zahteve. Po sprejetem proračunu smo pričeli in nadaljevali z različnimi projekti po občini, nekateri so vidni, nekateri še bodo. Veliko dela je bilo usmerjenega tudi v pripravo dolgoročnih projektov. Vsi projekti so kot živ organizem in so v konstantnem spreminjanju glede na trenutno zakonodajo, možnosti črpanja sredstev, njihov namen in samo umešitev v prostor. Vse to pa je delo v zavedanju, da se razvoj občine ne planira na kratki rok, ampak na dolge razdalje. Vsi projekti, ki se trenutno odvijajo in se bodo odvijali, so zastavljeni, da v različnem procentualnem deležu iz različnih virov dobijo povrnjen del vločka s pridobljenimi sredstvi, na primer iz EkoSkлада, kohezije, Interreg projektov ... In prav ta načela so usmerjena, da pridobimo dodatna sredstva in s tem uresničujemo dodatne potrebe v Občini.

Dela in dogodki, ki so v tem času potekali v naši občini:

- Dela na objektu Zadrúžnega doma Vogrsko so v zaključni fazi. Izvedli sta se še montaža vrat in izolacija, trenutno potekajo še zaključni sloj fasade in najnunjnejša dela na zunanji ureditvi.

- Potekajo dela na POŠ Bukovica s popolno energetsko sanacijo oken, vrat, fasade, razsvetljave, ogrevanja in dogradnje ter popolna obnova vrtčevskega dela.
- Pridobljeno je gradbeno dovoljenje za povezovalni fekalni kanal Renče–Bilje.
- Izvajajo se aktivnosti in priprava projektne dokumentacije za prijavo na kohezijski projekt Hidravlične izboljšave na vodovodnem sistemu Mrzlek.
- Izvedle so se najnunjnejše preplastitve asfaltne podlage na trgu v Renčah (pri cerkvi in pri mostičku čez Renc) za potrebe varne izpeljave kolesarske dirke po Sloveniji.
- Izvedena so bila najnunjnejša vzdrževalna dela na povezovalni cesti Arčoni–Luketiči (Vrtezovec).
- Potekajo redna dela za strojno in ročno košnjo ter čiščenje javnih površin po občini.
- V Renče smo ponovno postavili bankomat med vrata v vhodu Zdravstvenega doma.
- Klimatizirali smo prostore vrtca na Vogrskem za lažje in lepše poletje naših otrok.

Z Odborom za okolje in prosto smo izvedli ogled po naši občini, kjer smo preverili stanje celotne infrastrukture. Na tej osnovi bomo tudi pričeli z določenimi sanacijskimi ukrepi v okvirih proračuna. Nadaljujemo s prevzemom zemljišč in ureditvijo sprehajalne poti med jezerom v Volčji Dragi – »Lakeness« – in sprehajalno potjo ob Vipavi. V sami Volčji Dragi potekajo razgovori s podjetniki, ki bodo v kratkem obudili Industrijsko cono z novimi delovnimi mesti. V tem območju smo dodelili tudi določene služnosti za nove podjetnike in jim s tem omogočili nadaljnje delo, brez da bi morali odprodati občinska zemljišča in bili pri tem oškodovani. Potekajo razgovori o dnevnem centu za starejše, kjer se preučujejo razne možnosti tudi o sofinanciranju. Izdelala se je idejna zasnova večnamenskega prostora na Vogrskem, ki bo v kratkem predstavljena tudi krajanom. Pričeli bomo s pripravo dodatnih projektov za kanalizacijo po Renčah. V sklopu fekal-

nega kanala Renče–Bilje se načrtuje tudi izgradnja pločnika v Bukovici.

Skratka, Občina je usmerjena v realizacijo vseh primarnih in ključnih projektov za boljše življenje vseh nas na področju šolstva, zdravstva, sociale, ekologije, mobilnosti in prostega časa vseh starostnih skupin.

Zavedam se, da želje in potrebe presega naš proračun, toda tudi sanje se uresničijo in za to je treba biti tudi pogumen in gledati v daljšo prihodnost vseh nas. Moje delo in delo celotne občinske uprave bo usmerjeno tudi v pripravo projektov z vsem potrebnim (tudi gradbenimi dovoljenji), pa čeprav vemo, da v proračunu denarja ni, saj le na tak način lahko iščemo denar izven našega proračuna. To jemlje izredno veliko dodatnega dela in truda, a lahko vam zatrdim, da sem v tem polletnem času videl, da če so volja, delo in zagnanost, so finance in realizacija le posledica tega.

Že sedaj je treba sejati tako kratkoročne kot dolgoročne projekte, saj nikoli ne vemo, kdaj bo kateri od njih zrastel. Želim vam lepe poletne počitnice in, če zaključim s citatom naših osnovnošolcev, »Jmte se radi, k vas nč ne košta.« •

Vaš župan
Tarik Žigon

Obletnica tragedije v renškem zaselku Ozrenj Še pomnimo, tovariši!

19. maja smo se v Renčah zbrali na prireditvi ob 75. obletnici pokola, ki so ga leta 1944 nacifašisti izvedli v Ozrenju. Kot je **Miran Pahor** napisal v majski številki Občinskega lista, »je sovražnik hotel s krutimi akcijami prestrašiti in osiromašiti domačine, ki pa so še naprej oskrbovali in po potrebi tudi varovali svojo vojsko, ki je pomembno prispevala k zmagi nad nacifašizmom.« V krvoločnem pohodu nacifašistov je mučeniške smrti umrlo 5 partizanov, v goreči domačiji pa so pobili in zažgali tri člane družine Mozetič iz Ozrenja.*

Kulturni spored so oblikovali učenci **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša** iz Renč pod zavzetim mentorstvom **Branke Pregelj Arčon**, **Moški pevski zbor Provox** s pevovodjem **Matejem Petjanom** in ansambel mlajših glasbenikov **Avantgarda**. Slavnostni govorec je bil predsednik Vlade Republike Slovenije g. **Marjan Šarec**, ki je ob prihodu v Renče najprej obiskal Ozrenj in skupaj z delegacijo partizanov **ANPI-VZPI** iz Štarančana in **ZB Renče** položil venec k spominski plošči na hiši Mozetičevih. To je bil ganljiv in hkrati slavnosten trenutek prireditve, ki se je odvijal ob zvokih izbranih glasbil **Slovenske vojske**.

V dvorani Kotalkarskega kluba v Renčah je zbrana množica pozdravila g. Marjana Šarca, predstavnike in župane sosednjih občin, svetnika Državnega sveta in poslanca Državnega zbora ter številne predstavnike veteranskih in invalidskih

organizacij vseh vojn za Slovenijo. Pisana, več kot tridesetčlanska paleta praporščakov in zastavonoš je postavila najlepšo kuliso prireditvenemu prostoru. Obiskali so nas tudi nekateri kandidati za volitve v evropski parlament.

Po pozdravnem nagovoru župana **g. Tarika Žigona**, ki je poudaril pomen tragičnega dogodka pred petinsedemdesetimi leti, hkrati pa je izrazil posebno zadovoljstvo, da so nas obiskali predsednik vlade in prijatelji iz pobratenege Štarančana z županom g.

Riccardom Marchesanom, je v imenu pobratene občine in organizacije ANPI-VZPI (vsedržavnega združenja partizanov Italije) spregovoril g. **Giorgio Nogherotto**. Poudaril je vlogo pobratenja in dolgotnega sodelovanja borcev obeh držav, ki je svoje korenine poglajalo prav v skupnem boju proti nacifašizmu v NOB, še posebej pa je naglasil prispevek našega prijateljstva miroljubnemu sožitju, družbenemu napredku in ohranjanju trajnega miru kot temelju združene Evrope.

G. Marjan Šarec je skupni boj italijanskih in slovenskih partizanov označil kot dokaz, da je bil ta boj pravičen in tudi uspešen. Ni prav, da danes skušamo ponarejati zgodovino in postavljati na piedestal kolaboracioniste in narodove izdajalce. Preveč trpljenja in preveč krvi je teklo za to našo domovino in prav nihče nima pravice danes to zanikati, je poudaril predsednik. Njegov govor smo razumeli kot jasen zagovor zgodovinske resnice in veličasten poudarek narodnoosvobo-

Krajevne skupnosti Renče, civilne zaščite in njenih sestavnih delov, **gasilskega društva, kotalkarskega kluba, balinarskega društva, društva upokojencev, Društva KUL-TU-RA, Konjeniškega društva Soča** in še cela vrsta posameznikov, ki so se trudili, da bi vse potekalo, kot je treba. Posebna zahvala gre prebivalcem Ozrenja, ki so lepo uredili kraj, toda vreme ima svoje poti in tu ne moremo vplivati. Med prireditelji, ki so nase prevzeli velik delež odgovornosti za celoten potek prireditve, pa je treba omeniti tudi **Občino Renče-Vogrsko, KO ZB Renče in OZB NOB Nova Gorica**. Za spodrsrljaje se vsem prizadetim iskreno opravičujemo, a kdor dela, naredi tudi napake. No, na srečo jih ni bilo veliko in splošno mnenje, ki bo obveljalo, je, da je bila to ena najboljših proslav v Renčah. •

dilnemu boju. Priznati moramo, da smo spoznali predsednika, ki smo mu hvaležni za izjemno držo in prijaznost. Prav bi bilo, da bi njegove misli ponesli po vsej državi in tudi preko njenih meja, da bi tudi tako pomagali ustaviti apetite revanšistov in novih fašističnih gibanj.

Naj zapišemo, da so nam učenci renške osnovne šole in ansambel Avantgarda priredili čudovit recital, ki je priklical

na obraze izredno hvaležnost in solze v oči. Celotna prireditev se je odvijala ob imenitnem in poglobljenem poznavalskem vodenju moderatorke **Mateje**, po zaslugi odličnega prevajalca **Petra** pa tudi dvojezično, kar smo poslušalci nagradili z iskrenim aplavzom.

Celotna prireditev pa ne bi minila tako uspešno in v splošno zadovoljstvo, če ne bi k temu prispevali zavzeti člani **Sveta**

✍ Območno ZB NOB Nova Gorica in ZB NOB Renče
📷 Denis Čotar

*Opomba uredništva: širši razmislek ob dogodku in dogodek sam je v posebni dvojezični (slovensko-italijanski) publikaciji (Ozrenj je tihó ječal v bolečini/ Ozrenj gemeva nel silenžo del suo dolore) podrobno opisal Radivoj Pahor.

Mesec junij v znamenju Kolesarske dirke po Sloveniji

Nemalokrat tujci Slovenijo kot državo spoznajo preko spremljanja številnih športov. Kljub naši majhnosti in maloštevilnosti so nas naši športni ambasadorji od smučarke Tine Maze, skakalca Petra Prevca do košarkarjev Gorana Dragiča in Luke Dončiča ter navsezadnje uspešnega kolesarja Primoža Rogliča ponesli na svetovni zemljevid.

Šport predstavlja vse bolj pomembno panogo tudi pri sami predstavitvi države in njenih turističnih znamenitosti, zato ni čudno, da se v športne dogodke vlaga veliko energije tudi na področju samega marketinga in promocije.

Vsi poznamo znameniti kolesarski dirki Tour de France in Giro di Italia, letošnje leto pa si bomo zagotovo zapomnili tudi

po 26. Kolesarski dirki po Sloveniji, ki je potekala tudi na območju naše občine. 4. etapa kolesarske dirke, ki se je odvila v soboto, 22. junija, je tako zaobjela območje Vipavske doline, Posočja, Goriških brd in Krasa. Z začetkom v Novi Gorici in končnim ciljem v Ajdovščini je bila trasa dirke speljana tudi skozi območje Občine Renče-Vogrsko, in sicer na relaciji Volčja Draga–prizorišče Lakeness–Bukovica–Renče center–Žigoni–Temnica.

Dirka je predstavljala veliko priložnost tudi za promocijo naših krajev, zato smo v ta namen organizirali spremljevalni program v času same dirke.

Dnevni program:

Renče (center):

- 9:00–14:00 Tržnica lokalnih dobrot in izdelkov
- 10:00–14:00 Brezplačen preizkus športne opreme SUP in KAJAKI (Supkultura)
- 11:00–13:00 KOLESAR NAJ BO! Otroške delavnice in poslikava obraza s skupino

Fuldoro

- 11:00–14:00 Prenos kolesarske tekme

Večerni program :

V sodelovanju z **Lakenessom** in **Glasbenim društvom Nova** v Dvorani Angela Mlečnika v Kulturnem domu Bukovica 21:00 Koncert Marko Hatlak Band in Ana Papedan

Na dan dirke je bilo v središču Renč čutiti navdušenje ob pričakovanju prehoda kolesarske karavane, že zgodaj zjutraj je lepo zadišalo iz krušne peči po domačem kruhu.

Društvo KUL-TU-RA Renče je v goste povabilo številne posameznike in društva (okrog 30 ponudnikov), ki so pod platanimi v središču Renč priredili vaško tržnico in na njej pričarali živahno vzdušje. Številni proizvajalci od blizu in daleč so predstavili pestro ponudbo izdelkov od rož do vseh vrst medov, rib, suhe robe, kozmetičnih preparatov, sira, bižuterije, oljčnega olja, vina ... Prostor pred Zdravstvenim domom je bil kot nalašč za prijazno druženje, nakupovanje ali za opazovanje stojnic in zbiranje informacij o predstavljenih izdelkih in aktivnosti vaških društev.

Pripravljeni smo bili na slavnostni sprejem kolesarjev, nakar nas je pošteno oprala nevihta in tako nekoliko okrnila pester program, ki smo ga pripravili. Kljub dežju se nas je v centru Renč zbralo veliko številno navijačev, ki smo kolesarje veselo sprejeli in navijali, k dobremu vzdušju sta z glasbo v živo prispevala tudi **Pihalni orkester Vogrsko** in glasbena zasedba **Kvintet Vrtovec**. Na reki Vipavi pa so kolesarje ob prehodu pričakali SUP-arji in kajakaši.

Kot za šalo se je takoj po koncu dirke prikazalo sonce in nam, če ne drugega, omogočilo druženje v pozno popoldan. V imenu Občine Renče-Vogrsko se zahvaljujemo vsem društvom, organizacijam in posameznim prostovoljcem, ki so pomagali pri pripravi programa in prizorišča ter varovanju v času dirke, ter vsem prisotnim, ki ste se kljub slabemu vremenu odzvali in prišli navijati.

Posebna zahvala gre ekipi prostovoljcev, ki so v petek, 21. junija, dan pred dirko, za namen helikopterskega preleta in snemanja Renč postavili formacijo iz blaga v obliki kolesa. Velika zahvala gre tudi podjetju **Tekstilna tovarna Okroglica d.d.**, ki je za namen postavitve formacije darovala blago.

Tako velik športni dogodek terja večmeseč-

ne priprave in usklajevanja med organizatorji in gostitelji, vsekakor pa predstavlja neprecenljivo in enkratno priložnost tudi za nadaljnjo promocijo. Naše območje je zaradi neposredne bližine Kraške planote izjemno priljubljeno med kolesarji, izkoristimo to danost in postanimo kolesarjem prijazna destinacije tudi v bodoče. •

 Anja Sedevčič
 Neva Pahor, Tanja Cuder, Matjaž Bizjak, Matej Mozetič, Denis Čotar

Slavnostni sprejem najboljših učencev pri županu

Župan Občine Renče-Vogrsko g. **Tarik Žigon** je 14. junija priredil tradicionalni slavnostni sprejem najboljših učencev Občine Renče-Vogrsko, ki so vseh devet let na več področjih dosegali najboljše rezultate.

Na predlog **Osnovne šole Ivana Roba Šempeter pri Gorici, POŠ Vogrsko** se je svečanega sprejema udeležila **Nina Tošev**, na predlog **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** pa **Petra Arčon, Tina Gorup, Klara Kofol, Hana Lukežič, Jana Makuc, Karin Uršič, Jaša Mozetič** in **Tine Vodopivec**.

Naši devetošolci, ki jih poleg odličnih dosežkov odlikuje tudi vzorno obnašanje do sošolcev in delavcev šole, so vsa leta dosegali slovensko bralno značko, številna zlata, srebrna in bronasta priznanja iz znanja na različnih šolskih področjih na regionalnem in državnem nivoju – tako so posegli po najboljših uvrstitvah na tekmovanjih iz kemije, fizike, matematike, geografije, zgodovine, biologije, Vesele šole, znanja o sladkorni bolezni, astronomije, angleščine, italijanščine in italijanske bralne značke – nagrade in pohvale na likovnem področju, pohvale za sodelovanje v šolskem pevskem zboru, šolskem parlamentu in še bi lahko naštevali. Razredničarka **Nine Tošev** je bila ga. **Patricija Jug**, razredničarja renških

devetošolcev pa g. **Marko Juretič** in ga. **Adrijana Mozetič**. Učence sta spremljala tudi ravnatelj g. **Primož Hvala Kamenšček** in g. **Bogomir Furlan**.

Župan je letošnjim najboljšim učencem zaželel uspešno nadaljnje izobraževanje, za izredne dosežke pa jim je podelil plaketo »**Županova petica**«.

 Vladka Gal Janeš
 Samuel Baša

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Slavnostni dvig zastave ob dnevu državnosti

Občina Renče-Vogrsko in **Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica** sta v počastitev dneva državnosti in 28. obletnice osamosvojitvene vojne za Slovenijo na ploščadi pred Kulturnim domom Bukovica pripravila tradicionalno prireditev Slavnostni dvig zastave.

Čast dviga slovenske zastave je bila ponovno dodeljena učencema **OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** – letos sta jo pod vodstvom društva »Veteran« dvignila **Sara Vuk** in **Tai Žnidarčič**.

Tudi na letošnji prireditvi so za kulturni program poskrbeli učenci naše šole: Tai Žnidarčič kot recitator in povezovalac, **Šolska vokalna skupina**, **Lan Cuder** s trobento, **Maks Martinuč** s harmoniko in **Gal Saksida** s cajonom; z domoljubno pesmijo pa so se državnemu prazniku poklonili pevci **Mešanega pevskega zbora Klasje Bukovica-Volčja Draga**.

Na pomen 28. obletnice samostojne države

ve Slovenije in na 25. junij 1991, ko je Slovenija formalno postala neodvisna država, je v svojem uvodnem nagovoru spomnil župan naše občine g. **Tarik Žigon**. Po dvigu zastave pa so člani društva »Veteran« ponovno poskrbeli za sojevrstno presenečenje, saj so obema učencema, ki sta dvignila

zastavo, podelili slovensko zastavo, ki ju bo prav gotovo vedno spominjala na izkazan spoštljiv odnos do enega naših največjih državnih simbolov. •

 Vladka Gal Janeš
 Denis Čotar

Obisk ukrajinske delegacije – predstavitev Občine Renče-Vogrsko kot primer dobre prakse razvoja malih občin

V Ukrajini se trenutno izvaja največji projekt Evropske unije »U-LEAD with Europe«, ki se ukvarja z reformo države na vseh ravneh, vendar predvsem na lokalni ravni.

Program poleg decentralizacije in pravne reforme občinam pomaga vzpostaviti kontakte z občinami v Evropi ter tudi na tak način prenesti izkušnje in dobre prakse upravljanja na lokalni ravni. Za organizacijo študijskih potovanj pred-

stavnikov ukrajinskih občin v Slovenijo je bil zadolžen Center za evropsko prihodnost (CEP), ki dela v okviru slovenskega Ministrstva za zunanje zadeve. Do sedaj je bilo v tem okviru organiziranih že 6 študijskih potovanj v Slovenijo in sklenjenih ▶

▶ nekaj partnerstev s slovenskimi občinami. Za obisk naše občine kot ogled primera dobre prakse so se odločili tudi na podlagi skupne preteklosti. V času 1. svetovne vojne je bilo na vojaškem pokopališču v Bukovci pokopanih precej ukrajinskih vojakov, ki so padli na soški fronti. Ukrajinsko delegacijo, ki je štela 25 članov, smo predstavniki Občine Renče-Vogrsko sprejeli 13. junija. V dopoldanskem delu

smo jim predstavili glavne projekte, ki jih je občina s pomočjo EU sredstev izvedla v 13 letih obstoja. Predstavili smo jim tudi vse prednosti in izzive upravljanja manjše občine. Preden smo skupaj z delegacijo obiskali še primer večje investicije, ki jo je izvedla Občina Renče-Vogrsko s pomočjo EU sredstev, obnovo **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče**, smo se skupaj s predstavniki delegacije na

vojaškem pokopališču v Bukovci poklonili vsem padlim ukrajinskim vojakom, ki so bili tukaj pokopani.

Popoldan smo za naše obiskovalce organizirali še ogled **Frlanove kmetije**, kjer smo obiskovalce popeljali skozi pester izbor vin, ki so tipična za Vipavsko dolino. •

in Anja Sedevčič

OBČINSKA UPRAVA SE PREDSTAVLJA

Reševalka pravnih zadev

Gospa **Špela Glušič** je z novim letom nastopila službo pravnice v občinski upravi Občine Renče-Vogrsko. Kljub natrpanemu urniku si je z veseljem vzela nekaj časa in se nam predstavila.

Na Občini Renče-Vogrsko ste zaposleni kot pravnica. Koliko časa že opravljate to delo?

Delo pravnice na Občini Renče-Vogrsko sem začela opravljati s 1. januarjem, torej sem tukaj zaposlena pol leta. Z Anjo (Nikolavčič, op. a.) imava najkrajši delovni staž v občinski upravi. Pred sedanjo službo sem delala na Ministrstvu v Ljubljani, z vrnitvijo v domače kraje pa sem se zaposlila na Občini.

Kaj zajema vaše delo? Za kaj vse ste odgovorni?

Moje delo je zelo raznovrstno – odgovorna sem za raznovrstne pravne zadeve Občine. Tukaj gre za različna področja, kot npr. nepremičnine, priprava predpisov, tolmačenje predpisov, izvajanje predpisov, priprava drugih pravnih aktov itd. Prav tako zastopam Občino v sodnih postopkih. Skrbim tudi za kadrovske zadeve Občine. Če povem na kratko – urejam in razrešujem pravne zadeve.

Kdaj se občani obrnejo k vam na posvet?

Občani se največkrat obrnejo name, ko gre za nakup, prodajo, menjavo ali najem nepremičnin. Prosijo me za obrazložitev pravnih predpisov: kaj ti določajo, kaj piše v njih, kaj lahko naredijo na določeni podlagi. Prav tako priskočim na pomoč drugim oddelkom, ko pride do pravnih vprašanj. Torej, občanom lahko pomagam vedno, ko imajo težave oz. nejasne pojme na pravnem področju.

Na občinski upravi ste komaj šest mesecev. Kaj vam je še posebno všeč v novi službi?

Še posebej mi je všeč to, da smo se kot kolektiv zelo dobro povezali. Med seboj si pomagamo, tako naloge hitreje rešimo.

Kako vidite delovanje naše občine v prihodnje?

Že takoj ob prihodu v novo službo sem bila pozitivno presenečena, da se občani

redno zanimajo o delovanju občine. To je vsekakor pozitivna stvar za v prihodnje, predvsem za uspešen razvoj občine. Na tak način vemo, kaj si občani resnično želijo in tako je veliko lažje delati načrte za prihodnost.

Imate mogoče še kakšno sporočilo za občane?

Občina Renče-Vogrsko je res zelo prijeten okoliš in to bi se moralo še bolj poudarjati in se pohvaliti s tem. •

Mateja Ščuka
 Denis Čotar

Znanost od blizu

V četrtek, 18. aprila, smo se v kulturni dvorani v Renčah zbrali na prireditvi Znanost od blizu.

Tovrstni dogodek je **Osnovna šola Renče** v sodelovanju z **Društvom KUL-TU-RA** in Gimnazijo Nova Gorica organizirala že drugič. Nastal pa je ravno z namenom, ki je razviden iz imena prireditve, torej da znanost približamo vsem.

Prireditev je potekala tako: Najprej smo prisluhnili predavanju gospoda **Andreja Šušmelja**, profesorja biologije na novogoriški gimnaziji, ki je spregovoril o perečih okoljskih problemih. Približal in razjasnil nam je marsikatero temo, ki se nam je včasih zdela nerazumljiva in oddaljena.

Nato so nam trije učenci naše šole – **Gal Saksida**, **Tine Šuc** in **Ane Saksida** – in njihov mentor **Marko Vidmar** predstavili, kako uspešni so bili pri raziskovanju vesolja. Lotili so se namreč projekta ASTRO PI CHALLENGE.

V zadnjem delu tega dogodka pa nam

je **Chris Černe**, bivši učenec OŠ Renče, predstavil tekmovanje v odpiranju fizikalnih sefov in njihov sef. Pred kratkim se je namreč skupaj z ekipo vrnil iz Izraela, kjer so pod mentorstvom profesorjev Mirana Tratnika in Rudolfa Šuligoja predstavljali našo državo na tekmovanju v odpiranju fizikalnih sefov. Njihov sef so sestavljale

razne fizikalne uganke. Pokazal nam je, kako jih rešiti.

Bilo je zelo zanimivo in poučno, enako kot vse ostalo na tem dogodku. •

Marisa Černe, 7. a, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

Vsi na kotalke

Dan pred prvomajskimi počitnicami so otroci iz skupine **Mavrice** doživeli nekaj novega, saj so preizkusili svoje sposobnosti v kotalkanju. Skupino Mavrice obiskuje tudi deklica **Aria Zorn**, ki v prostem času kotalka. In ker že celo leto z otroki raziskujemo domači kraj Renče, smo se z Arijino mamo **Sorajo Zorn** dogovorili za poseben dogodek.

Na kotalkališču v Renčah so nas pričakali Soraja Zorn in **Sara Pregelj** ter 20 parov kotalk. Otroci so komaj pričakali trenutek, ko so obuli kotalke.

Sprva smo si ogledali točko Arie, ki je nastopila ob glasbi Ledene kraljice v posebni obleki, posuti z bleščicami. Otroci iz skupine pa so se ob vodenju trenerke Sare Pregelj sprva naučili, kako se obrnejo na kolena in počasi vstanejo. Vztrajnosti in želje po kotalkanju jim tudi po eni uri

ni zmanjkalo, tako kot ne padcev na ritko. Vsi so uspeli samostojno narediti nekaj metrov s kotalkami in se celo popeljati po poligonu. Veselje je bilo nepopisno in mislim, da je marsikateri otrok doma popolne prosil, naj ga vpišejo na kotalkanje.

Arii in Soraji Zorn ter Sari Pregelj se zahvaljujemo za aktivno in zabavno dopoldne v Vrtcu Renče. •

Mateja Komac
 Arhiv OŠ Renče

Čebelji živ-žav

V četrtek, 23. maja, se je v Dvorani Zorana Mušiča odvijala zaključna prireditev vrtcev Renče in Bukovica z naslovom ČEBELJI ŽIV-ŽAV. Vzgojiteljice so skupaj z otroki pripravile pester in zanimiv program na temo Čebela. Tema prireditve je bila izbrana v povezavi s celoletnim spoznavanjem čebele, čebelarstva in čebeljih izdelkov. Program je povezovala vzgojiteljica **Tanja Rejc**, ki je v napovedovanje skupin vpletla zgodbo o čebelici Mili.

Otroci vrtcev Renče in Bukovica so nam kot pridne čebelice predstavili, kaj so se med šolskim letom skozi igro in različne dejavnosti naučili.

Najmlajše čebelice skupin **Lunice** in **Pikaplonice** so se predstavile z video posnetkom. Skupine **Zvezdice**, **Sončki**, **Oblački** in **Mavrice** so zaplesale ob glasbi. Zvezdice so se naučile pesmico o Čebelici, ki so jo spremljale z malimi ritmičnimi instrumenti. Skupini **Metulji** in **Čebele** pa sta program popestrili z ugankami in deklamacijami o čebelah ter igro na male instrumente.

Pod vodstvom učiteljice **Nataše Domazet**

sta skupini **Oblački** in **Čebele** zapeli pesmi o čebelah.

Posebno pozornost si zaslužijo naši mini maturantje, ki naslednje šolsko leto odhajajo v šolske klopi. Od vrtca so se poslovili s koračnico »Mi smo mini maturanti« in prireditve zaključili s pesmijo Zgodba o prijateljstvu, ki so jo zapeli skupaj z vzgojiteljico Tanjo Rejc.

Ob zaključku nam je čebelica Mili zaželela: »Bodimo med seboj prijatelji, imejmo se radi in sledimo svojim sanjam.« •

Katja Ukmar in Mojca Klemšič
 Arhiv OŠ Renče

Plavalni tečaj otrok iz Vrtca Renče in Vrtca Bukovica

Zadnji dnevi v mesecu aprilu so bili za otroke obeh vrtcev športno obarvani. Udeležili so se plavalnega tečaja.

Že sama vožnja z avtobusom je bila za večino prav posebno doživetje. Vsako jutro so komaj čakali prihod avtobusa, ki jih je odpeljal do ajdovskega bazena. Hitro so se preoblekli v kopalke, skočili pod tuš in že so veselo čofotali v vodi. Vsepovsod je odmeval razposajen otroški smeh. Tudi učenje plavalnih tehnik jim je pomenilo prijeten izziv in prav vsak otrok se je zelo potrudil, da bi čim bolj opravil vaje. Po končanem tečaju je vsak prejel priznanje in medaljo. Otroci so jih s ponosom razkazovali staršem in sovrstnikom iz vrtca.

Otroci so tako opisali, kako so doživljali prve plavalne izkušnje:

- »Zelo lepo smo se imeli.«
- »Bilo mi je všeč, ko sem se peljal z avtobusom, videl sem veliko krajev.«
- »Lepo je bilo, ko smo skakali na glavo s skakalne deske, se potapljali, tekali na vodni blazini.«

- »Vesela sem, da sem preplavala polovico bazena pod vodo.«
- »Rad sem plaval z masko in črvom.«
- »Osvojil sem pripravnika delfinčka in sem lahko plaval v velikem bazenu.« •

Mojca Kobal
 Arhiv Vrtcev Renče

Skupina Mavrice je obiskala Park Renc

V petek, 24. maja, smo se z veseljem odzvali povabilu **Lovrove** mame **Nine Dugulin** in se po matici peš odpravili proti Renškemu podkraju. Niti sanjalo se nam ni, kakšen nepozaben dan nas čaka.

Doživeli smo PARK RENC, ki nam je omogočil bivanje v naravi, prostoren travnik za igro in brezskrbno tekanje, hlode za urjenje ravnotežja ter skrite kotičke ob potočku in ribniku, ki so otroke kar vabili v raziskovanje. Otroci so našli gosenico, polža lazarja, mravlje ...

Opazovali smo ribnik in življenje v njem ter hranili koi krape. O vrstah rib nam je govoril Lovrov oče, **Nejc Komar**.

Vsak otrok je dobil 6 pest hrano v obliki

majhnih kroglic, ki smo jih na znak vrgli v ribnik. Za ogrado so nas čakali trije krškopoljski prašiči. Otroci so jim nosili solato, zelje, sadje ... Vsi otroci so hranili živali, nekaj pa se jih je zelo dolgo zdržalo pri prašičih, ki so ticali po blatu in se prerivali pri koritu.

Otroci so dobili sok in piškotek, nato pa so šli novim dogodivščinam naproti. Vabili so jih gugalnica, most čez potoček in tudi zvoki kitare, na katero nam je zaigrala Lovrova babica, **Irena Komar**.

Lovru, mami Nini, očetu Nejcu in babici Ireni se zahvaljujemo za čudovito dopoldne. •

 Mateja Komac
 Arhiv OŠ Renče

Polepšajmo kotičke šole

V soboto, 11. maja, smo imeli učenci **OŠ Renče** nadomeščanje delovnega dne. A ne po normalnem urniku, saj so se naši učitelji in gospod ravnatelj potrudili in nam omogočili bolj zanimiv pouk.

Učenci od 4. do 9. razreda smo se prvo šolsko uro zbrali v avli, kjer nas je pozdravil gospod ravnatelj **Bogomir Furlan** in nam predstavil naše gostje. K nam so namreč prišle arhitektke **Tina Krpan**, **Emma Hrabrič**, **Tina Krošelj**, **Veronika Batistič** in **Polona Grmek**. Našo delovno soboto so dobrodelno preživele z nami in nam najprej predstavile svoj poklic. Povedale so nam, da arhitekti delajo načrte za nove stavbe in spreminjajo podobe starih. Povedale so nam tudi, da smo vsi lahko arhitekti, saj

se že od malih rok in nog igramo z lego kockami, rišemo podobe sanjskih hiš in preurejamo svoje sobe. Potem pa smo se lotili dela. Pri vsej stvari je bilo najbolje to, da nismo imeli navodil, pač pa proste roke. In te so bile polne dela.

V starostno mešanih skupinah od 4. do 9. razreda smo se najprej s fotoaparatom odpravili na potep po šoli. Po skupnem dogovoru v skupini smo se odločili za kotiček šole, ki smo ga želeli preurediti, polepšati, izboljšati, ter ob pomoči arhitekt izdelali makete in načrte. Vsak je nekaj prispeval, mlajši zanimive in včasih zelo udarne ideje, starejši pa praktične in estetske elemente. Po nekaj urah so iz kartonastih škotel, belih papirjev, raznoraznih dodatkov nastali pisani izdelki, 3D makete, ki smo jih potem predstavili

sovrstnikom, arhitektkam in učiteljem.

Učenci si, kot zgleđa, zelo želimo kotiček za druženje in rekreacijo, saj je bilo teh idej največ. Ena skupina pa se je celo spopadla s preureditvijo učilnice gospodinjstva in likovne umetnosti, dve skupini pa bi šolsko parkirišče spremenili v otroško igrišče.

Za konec so arhitektke povedale še nekaj besed in nam zaupale svoje vtise o našem delu, ravnatelj pa nam je obljubil, da makete ne bodo ostale samo na razstavi, ampak bomo skupaj z lokalno skupnostjo poskušali nekatere ideje spraviti v življenje. Šolski dan smo zaključili z nasmejanimi obrazi. •

 Jana Makuc, 9. a, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

Vse je mogoče, če se le hoče

9. maja smo učenci **Gledališkega kluba OŠ Renče** v Kulturni dvorani v Renčah za javnost uprizorili gledališko predstavo z naslovom **Obuti maček**.

Vsem dobro poznana zgodba obutega mačka je bila v slogu avtorja besedila Andreja Rozmana Roze predstavljena na malo drugačen način. Predstava je bila namreč v celoti odigrana v rimah, tako da smo vanjo vključili tudi nekaj petja z živahno glasbeno spremljavo. Drugačni so bili tudi značaji junakov, ki niso bili nič kaj pravljčni. Predvsem ni bilo modrih kraljev,

zadovoljnih kraljic ali lepo vzgojenih in uglajenih princesk.

Na odru smo se »gledališčniki« predstavili tudi v vlogah šepetalcev, glasbenikov, tonskih mojstrov in igralcev. Vse skupaj je zahtevalo veliko dela, vaj, energije in potrpežljivosti z naše in s strani mentorice **Mojce Saksida**. Veliko naše izvirnosti, truda in časa je bilo vloženega, ne samo v igro in učenje besedila, temveč tudi v oblikovanje scene, saj se zgodba odvija na zelo različnih lokacijah. Najprej na sodišču, v gozdu s kraljevo kočijo, v razkošni palači in na koncu pred temačnimi grajskimi vrati.

Predstava je večinoma potekala po zastavljenem scenariju, le odrska zavesa nam je zopet malo ponagajala. Mislim, da bi si želela, da jo pomladimo ali zamenjamo, saj nam je sredi predstave znova (v treh mesecih že na drugi predstavi) obvisela po svoje. Presenečeni smo zgrabili zaveso in, kot se glasi nauk zgodbe o Obutem mačku »Vse je mogoče, če se le hoče«, strumno izpeljali našo gledališko predstavo do konca. •

 Hana Lukežič, 9. a, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

EKO vsebine

Trajnostni razvoj, energija, varovanje okolja, krožno gospodarstvo so pojmi, ki bodo današnje generacije učencev spremljali vse življenje. Vsebine na temo varovanja okolja se kot kroskurikularne teme prepletajo s cilji in vsebinami različnih predmetov. Tudi na **Podružnični šoli Vogrsko** tem vsebinam namenijo posebno pozornost.

Ne le pri pouku, temveč tudi kot ravnanje v vsakdanjem življenju. Organizirajo zbiralne akcije papirja in zamaškov, skrbno ločujejo embalažo in skrbijo za lep izgled šole. Pazijo na to, kako rabijo vodo in zapirajo luči, da ne gorijo po nepotrebnem. Člani **Eko vrtnarskega krožka** vzgajajo rastline ter skrbijo za urejenost lončnic in cvetličnih korit. Učenci 1. in 2. razreda so se udeležili OVE in URE dneva v Novi Gorici, kjer so se na delavnicah seznanili z obnovljivimi viri in varčno rabo energije. To ni učenje

za ocene, to je učenje za življenje. •

 Nadja Pahor Bizjak
 Arhiv POŠ Vogrsko

Druženje pobratenih šol Renče in Štarancan

Pobrateni šoli in kraja imata že dolgoletno tradicijo sodelovanja. V ponedeljek, 3. junija, je naša **renška osnovna šola** gostila pobrateno šolo iz **Štarancana**.

Še preden so nas Štarancanci obiskali, je bilo na pripravah za obisk posebno vzdušje, polno pričakovanja. Otroci iz 4. in 5. razreda so se skrbno pripravljali na prihod šolarjev iz pobratene šole. Ko so ti prišli, se je začela kulturna prireditev. Imela je zelo pester program, saj je vključeval petje, ples in nastopanje instrumentalistke. Sledil je pozdravni govor gospoda v. d. ravnatelja naše šole **Bogomirja Furlana** ter pozdrav obeh županov gospoda **Richarda Marchesana** in gospoda **Tarika Žigona**.

Po malici so otroke obeh šol razvrstili po skupinah. Vodili so učenci naše šole, ki že več let obiskujejo izbirni predmet italijanščina. Njihova naloga je bila, da bi vsak v skupini naredil svoje strašilo, ki bi ga potem odnesel domov, in da bi se ob tem seveda sporazumevali v obeh jezikih. Naši starejši učenci so prijatelje iz Štarancana opisali takole: »Štarancanci znajo slovenščino še kar dobro, vseč

nam je tudi, da so pridni, delavni, olikani, prijazni, poslušni in predvsem znajo zelo lepo komunicirati.«

Na prireditve so prišli tudi naši krajan. Gospoda **Mirana Pahorja** smo prosili za izjavo o dogodku in pomenu sodelovanja med pobratenima krajema.

Povedal je: »Meni so bili vseč tisti pozdravi, ki so jih ravnatelj in oba župana namenili drug drugemu, v katerih so izrazili zadovoljstvo, da se med našima pobrate-

nima krajema spoznava tudi naša šolska mladina. Všeč pa mi je bil tudi kulturni program z glasbo in plesom. Lepo je bilo videti tudi skupne odnose med otroki pri izdelavi strašil.«

Poleg strašil pa so otroci zagotovo domov odnesli tudi kakšno novo besedo v tujem jeziku.

Učenci so med druženjem spletli nova prijateljstva z otroki iz Italije, saj so bili oboji mnenja, da sta tak dogodek in

sodelovanje res nekaj dobrega in da je takšno prijateljstvo potrebno negovati še naprej.

Prireditve smo soustvarili tudi drugi učenci in mnogi delavci šole. Sodelovanje že več let poteka pod koordiniranjem učiteljic **Adrijane Likar**, **Nives Hvalica** in **Tamare Konič**, **Nataša Domazet** pa je z otroki pripravila kulturni program. •

in Lan Cuder, 8. a, OŠ Renče

Grad v Renčah nagrajen na 14. likovnem natečaju Cici umetnije

Na likovnem natečaju Cici umetnije je letos sodelovalo 70 vrtcev s 1091 likovnimi in kiparskimi izdelki ter 88 šol s 1592 izdelki. Strokovna komisija, ki jo sestavljajo priznani likovni pedagogi in umetniki, je za razstavo izbrala okrog 150 otroških del, izmed katerih je 12 nagradila.

Med dobitnicami priznanj je tudi deklica **Ester Božič**, ki obiskuje **Vrtec Renče**. Pod mentorstvom **Mateje Komac** in **Ariane Oven** je naslikala GRAD V RENČAH.

Razstava izdelkov je bila od 8. do 19. maja na ogled v Pilonovi galeriji v Ajdovščini. Ester čestitamo za osvojeno priznanje. •

Mateja Komac
 Arhiv OŠ Renče

27 učencev Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče po novem v šolo tudi s kolesom

V mesecu juniju, ko so vremenske razmere to končno dopustile, se je za učence 5. razreda **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** pričelo intenzivno kolesarjenje.

Od 20. junija dalje, ko so učenci opravili kolesarski izpit, lahko to počnejo popolnoma samostojno. Kar 27 učencev bo poletne počitnice lahko preživljalo na kolesu, s septembrom pa z njim prihajalo tudi v šolo ter tako razbremenilo jutranjo in popoldansko prometno konico v bližnji okolici šole.

Pešačenje oziroma vožnjo z avtomobilom v šolo bodo učenci lahko zamenjali s kole-

sarjenjem. Prav šolarji, ki v vseh pogledih spadajo med najšibkeje udeležence v prometu, potrebujejo veliko znanja in izkušenj, da postane njihovo kolesarjenje dovolj varno. Za to je v zadnjih tednih skrbel njihov inštruktor, učitelj **Marko Juretič**, ki je učence OŠ Renče in POŠ Bukovica v manjših skupinah po lokalnih poteh poučeval o nevarnostih, ki prežijo nanje na cesti, in pravilih, ki jih morajo vsi udeleženci v prometu upoštevati in spoštovati. Seveda pa nudi kolesarjenje tudi užitke in prednosti, ki so jih učenci spoznali ob sami vožnji.

»Naša šolska kolesarnica postaja za tiste, ki v šolo prihajajo s kolesom, premajhna. Nekaj je tudi takšnih učencev, ki se pripeljejo s skirojem,« na renčanski trend, ki se širi tudi po drugih krajih po Sloveniji, opozarja inštruktor iz Osnovne šole Renče, Marko Juretič. A ustrezno opremljeno kolo še zdaleč ni vse, kar otroci potrebujejo za varno pot s kolesom v šolo. »Potreben je tudi kolesarski izpit, ki ga začnemo s teorijo v 4. razredu in nato

nadaljujemo s poligonom in praktičnimi vožnjami v 5. razredu. Kolo mora biti ustrezno opremljeno. Imeti mora belo luč spredaj in rdečo luč zadaj, odsevnik na pedalih in bočne odsevnik, dobro delujoče zavore in zvonec. Na glavi pa moramo vedno imeti čelado, ne glede na starost.«

Cilj izobraževanja je, da učenci usvojijo osnove znanja o prometu, prometnih znakih in predpisih, spoznajo in usvojijo osnovna pravila kolesarjenja in vključevanja v promet ter pri sami vožnji pridobivajo spretnosti in zmožnosti pravilne presoje za varno vožnjo s kolesom, spoznajo nevarnosti, ki na cesti ogrožajo varnost udeležencev v prometu, zlasti pa kolesarje in pešce, razvijajo samostojnost, odgovornost, medsebojne odnose in humano obnašanje v prometu.

20. junija so učenci po opravljenem izpitu, pri katerem je na pomoč priskočila tudi domača **Avtošola Marus**, ki že 29 let v takšni obliki pomaga otrokom pri opravljanju izpitov, dobili kolesarsko izkaznico, ki so jo podpisali starši in ravnatelj šole. Kolesarska izkaznica je dokument, s katerim učenci izkazujejo, da so uspešno opravili kolesarski izpit. Sedaj lahko sami kolesarijo, brez spremstva odrasle osebe.

Varno vožnjo in obilo užitkov v kolesarjenju. •

in Marko Juretič

Otroci presenetili učiteljico Nadjo

V mesecu maju smo učiteljici in sodelavki **Nadji Pahor Bizjak** pripravili presenečenje. V Novi Gorici je namreč potekal 23. zbor članov Lions klubov Slovenije, kjer je Nadja postala guvernerka zveze Lions klubov Slovenije. Prisotni so bili delegati klubov iz cele Slovenije in gostje iz tujine. Da je presenečenje uspelo, se vsem, ki ste k temu kakorkoli pripomogli, zahvaljujemo. Hvala tudi za vso podporo, ki ste jo izkazali, da je **otroški pevski zbor Podružnične šole Vogrsko** navdušil ne samo slavljence, ampak celo dvorano. Marsikom so pritekale tudi solze sreče. Zares nam je uspelo ustvariti ganljiv trenutek, prav za vse prisotne.

Čestitka, ki jo je prebral učenec **Tilen Saksida**:

Učiteljica in kolegica Nadja! Tudi nas je bela cesta pripeljala sem do vas. Veseli smo, da smo vas na tej cesti srečali in spoznali vašo dobrosrčnost in predanost dobrodelnosti. V čast nam je, da smo lahko del današnjega posebnega dogodka. Kako ste si predstavljali, da bi to minilo brez nas, učiteljica? Še dobro, da so nam učiteljice razkrile to vašo skrivnost, da ste postala »ta glavna«. Ampak tukaj nismo samo mi, otroci. Z nami so vaše sodelavke, člani Godbeniške šole in Pihalnega orkestra Vogrsko in naši starši. Prav vsi smo pripomogli k temu, da je presenečenje popolno. Še dobro, da nam je presenečenje uspelo uresničiti, kajti zelo težko je bilo te priprave prekriti pred vami. Ob podelitvi naziva »guvernerka zveze Lions klubov Slovenije« vam iskreno čestitamo in naj bo vaše poslanstvo polno pozitivne energije in naj se le ta množi med ljudmi. •

✍ in 📷 Andrejka Rijavec,
Helena Hvala Prah

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov

V Kulturnem domu Nova Gorica je od ponedeljka do srede, od 15. do 17. aprila, potekala revija otroških in mladinskih pevskih zborov 2019 z naslovom »Pesem je zaklad v duši«. Revijo je organiziral Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Nova Gorica. Na reviji je sodelovalo 26 pevskih zborov. Našo šolo so zastopali Otroški pevski zbor OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici, Otroški pevski zbor POŠ Vrtojba in **Otroški pevski zbor POŠ Vogrsko**.

Naš pevski zbor pod vodstvom zborovodkinje **Helene Hvala Prah** se je revije udeležil prvič. Zapeli so pesmi En, ten tenera, Moji beli zobki in Moja bela cesta. Na inštrumentih so jih spremljali člani **Godbeniške**

šole in Pihalnega orkestra Vogrsko. Strokovna spremljevalka gospa **Mateja Černic** je svojo oceno zaključila z: »Dober vokalni potencial s pravo energijo. Pot, ki ste jo ubrali, je prava. Kar tako naprej.«

Čestitke našim pevcem. •

✍ Nadja Pahor Bizjak
📷 Arhiv POŠ Vogrsko

Tek podnebne solidarnosti

15. maj je svetovni dan podnebnih sprememb. Namen tega dne je opozoriti javnost na vse večje in močnejše posledice podnebnih sprememb, ki jih povzročamo ljudje s svojim načinom življenja.

Na **Podružnični šoli Vogrsko** smo ta dan obeležili s tekom podnebne solidarnost, ki so ga petošolci sami organizirali: pripravili so plakate in jih obesili na oglasne deske,

na kartončke so napisali startne številke, označili in izmerili so progo ter na prireditvah povabili vse učence naše šole.

Udeležencem so za vsak pretečeni krog na startni kartonček pritisnili žig. Seveda so tekli tudi petošolci. Učiteljice smo tokrat stale ob strani, spodbujale in navijale smo za svoje učence. Presenečeno smo spremljale njihovo navdušenje nad tekom. Tako smo pomagali graditi krog solidarnosti okrog Zemlje (40,075 km).

Po prešteti žigih na startnih kartončkih smo izračunali, da je 44 učencev od 1. do 5. razreda skupaj preteklo 1356 krogov, to je 108,5 km. Povprečno je vsak pretekel 31 krogov ali 2,5 km. Največ, kar 54 krogov ali 4,32 km, pa je pretekel **Maj Abram**, učenec 4. razreda.

Čestitke vsem tekačem. •

 in Rut Jarc

Obisk živalskega vrta »Punta Verde Lignano Italija«

V šolskem letu 2018/19 je na **Podružnični šoli Vogrsko** potekal krožek italijanskega jezika. Obiskovalo ga je 6 učencev in učenk od tretjega do petega razreda. V sklopu krožka so 17. aprila skupaj z učenci iz Vrtojbe obiskali živalski vrt Punta Verde in mesto Lignano v Italiji. Mesto leži ob morju z lepimi peščenimi plažami.

Živalski vrt se razprostira pred samim mestom. Vrt ima bujno rastje, veliko klopi za posedanje in lično urejene sprehajalne poti. Živali imajo lepo urejene bivalne prostore, veliko rastlinja, da se počutijo bolj prijetno. Prvo smo si ogledali načrt vrta in se pogovorili o živalih, ki bivajo v tem prostoru. V živalskem vrtu imajo več kot 1000 različnih živali. Pomalicali smo in skupno odšli na ogled.

Občudovali smo žirafi, leve, kamele, tigra, morske leve, papige, razigrane opice, prelepe flaminge. V Lignano se veliko živali opazuje skozi steklo. Tako smo dolgo časa

strmeli v povodna konja, ki sta zvezdi živalskega vrta. V živalskem vrtu so postavljeni avtomati, v katerih so primerna semena, žita za določeno živalsko vrsto. Zvedavo smo opazovali tibetanske koe, ki smo jih tudi nahranili.

Po ogledu smo se odpravili v mesto. Sprehodili smo se do obale, hodili po pesku, iskali školjke. Približala se je ura odhoda. Odšli smo na avtobus in hitro proti domu. Nad obiskom živalskega vrta smo bili navdušeni.

 in Haideja Černe

Junjski utrinki z Vogrskega

Male olimpijske igre Nove Gorice so pravi športni praznik. Tudi letos smo se ga z veseljem udeležili. Seznanili smo se z različnimi športi, v nekaterih smo se tudi preizkusili. Z veseljem smo sedli v vojaški helikopter. Srečali smo se z olimpijcem **Juretom Frankom**, ki nam je pokazal medaljo, ki jo je dobil na Zimskih olimpijskih igrah v Sarajevu.

Tretje leto zapored smo se vključili v bralni projekt Naša mala knjižnica. V okviru projekta smo si z učenci OŠ Toneta Pavčka iz Mirne Peči izmenjali knjižnega junaka – zajčka Srčka. Z njim smo učenci brali, poslušali, pripovedovali in ustvarjali.

Zajček Srček

Zaključek šolskega leta smo na **POŠ Vogrsko** obeležili z nastopom **Otroškega pevskega zbora Vogrsko** na krajevnem prazniku, ki se je odvijal v nedeljo, 16. junija. Največje doživetje je bilo, da smo zapeli s **Šolskim pihalnim orkestrom, Pihalnim orkestrom Vogrsko** in gostom **Rudijem Bučarjem**. Z večnim veseljakom smo zapeli tudi pesem Tisti ljudje: »O ja, to smo tisti ljudje, ki pojemo in plešemo, o ja, to smo tisti ljudje, ki smo s soncem obsijani in gledamo naprej, ki smo s soncem obsijani in gledamo: naprej...«

Naj nas ta refren pospremi v pole-
tne in brezskrbne sončne dni. Lepe
počitnice. •

✍ Nadja Pahor Bizjak, Helena Hvala Prah
📷 Arhiv POŠ Vogrsko

Jure Franko z otroci

Rudi Bučar na Vogrskem

Valeta devetošolcev Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

Zadnji dan pouka je bil za devetošolce **OŠ Renče** precej drugačen kot za vse ostale učence, ki so ga dočakali dober teden kasneje. Bil je drugačen predvsem v tem, da so čisto vse dejavnosti potekale tako, da se jih bodo učenci spominjali še veliko časa. Mogoče za vedno. Zasaditev spominske vrtnice, skupinsko fotografiranje v majicah razreda, slavnostna podelitev Županovih petic, družinsko fotografiranje pred valetom, valeta in uradna zaključna zabava ...

Nevsakdanja jutranja malica s sladoledom je za učence pomenila super začetek njihovega zadnjega sanjskega osnovnošolskega dne. Sledilo je fotografiranje učencev in skupinska fotografija z učitelji ter zasaditev spominske vrtnice v šolski skalnjak, ki jo je v dar učencem poklonil **Edi Prošt**. Vrtnica bo za vse mimoidoče vedno znova dokaz, da je generacija iz leta 2004 za seboj pustila prav poseben pečat. Predvsem pa se bodo čez nekaj let ob njej zagotovo ustavljali ravno oni, učenci 9. razreda oziroma generacija 2004.

Kar osem učencev se je nato odpravilo na tradicionalni slavnostni sprejem najboljših

učencev Občine Renče-Vogrsko, ki so vseh devet let na več področjih dosegali najboljše rezultate. Županove petice, ki jih je podeljeval župan Občine Renče-Vogrsko g. **Tarik Žigon**, so za svoje dosežke prejeli **Petra Arčon, Tina Gorup, Klara Kofol, Hana Lukežič, Jana Makuc, Karin Uršič, Jaša Mozetič** in **Tine Vodopivec**.

Po popoldanskem premoru je zvečer sledil še osrednji dogodek dneva, valeta, ki je potekala v Dvorani Angela Mlečnika v Bukovici. Skrbno pripravljena s strani staršev in učencev je za seboj pustila globoko

sled. Jok in smeh na obrazih otrok pred, med in po njej pa sta bila le še potrdilo, da je bil to zanje zares poseben večer. Premišljen uvodni oz. »uradni« del, kjer so učenci zaplesali kar tri pleske, podelili slavnostne »kipce« učiteljem, se na njihov račun nasmejali s kvizom, se je lepo zaočkrožil v celoto s povabilom na neformalno druženje.

Tudi podelitev priznanj in dveh velikih knjižnih nagrad učencem s strani v. d. ravnatelja OŠ Renče **Bogomirja Furlana**, razrednika **Marka Juretiča** in sorazrednice **Adrijane Mozetič** je bila v program tako skrbno umeščena, da so učenci in starši s ponosom prisluhnili temu, kako čudovite in uspešne otroke imajo. Za uvodni ples, ki so ga učenci odlično odplesali, pa gre zahvala učitelju **Samu Nanutu**, ki je v le nekaj tednih tudi tiste z manj ritma pripravil do tega, da so zaplesali kot pravi plesalci.

Sledila je večerna zabava otrok ter staršev in učiteljev, ki pa so hitro po tem, ko so razrezali torto, večer prepustili prav njim, učencem. Ples, smeh in solze na obrazih so ob odhodu domov bili dovolj zgovorni. Za njimi je bil nepozaben večer, poln emocij, spominov in občutkov. Lepih občutkov. •

 Marko Juretič
 Foto atelje Pavšič Zavadlav

Tudi šolsko leto 2018/2019 bomo vpisali v arhiv kot uspešno šolsko leto

Na zaslužene počitnice so se učenci **Osnovne šole Lucijana Bratko-
viča Bratuša Renče** in **POŠ Bukovi-
ca** odpravili 24. junija po zaključni
prireditvi s spričevali v rokah.

Vzorni učenci so v skladu s pravilnikom
poleg spričeval in pohval prejeli tudi knji-
žne nagrade.

Znanje, ki so si ga učenci pridobili, je sicer
pomembnejše od ocen, ki so napisane v
spričevalu, vendar je tudi ponos, ko iz spri-
čevala zasijejo lepe ocene, dobra potrditev,
da je imel trud za šolsko delo svoj smisel.

Veliko lepih trenutkov je napolnilo šolsko
kroniko v času rednega pouka, v času
razširjenega programa in v času obogati-
tvenih dejavnosti, s katerimi šola poskuša
dati čim več uporabnega znanja za življe-
nje. Morda nam je najbolj žal, da se zaradi

slabega vremena ni dalo izvesti tabora
preživetja, ki bi bil tudi letos bogata izku-

šnja, kako graditi poti miru, sodelovanja,
strpnosti, kako graditi dobre odnose in
se odgovorno obnašati do ljudi in narave.
So pa bile tem temam posvečene tudi
druge dejavnosti, tako da smo skupaj z
učnimi načrti po predmetniku osvojili vse
standarde znanja.

Ob zaključku šolskega leta se zahvalju-
jem učencem, sodelavcem in staršem za
delovno vzdušje, ki je bilo ves čas prisotno,
ter za sodelovanje in pripravljenost graditi
dobro skupnost. Predvsem učencem, pa
tudi vsem ostalim, ki ste k temu pripomo-
gli, čestitam za uspehe.

Zahvaljujem se tudi ustanovitelju **Občini
Renče-Vogrsko, občinskim svetnikom,
občinski upravi** in županu g. **Tariku Žigo-
nu** za zaupanje v naše delo in za pomoč,
ki smo je bili deležni.

Vsem skupaj želim lepe počitnice in
prijetne dopuste, predvsem pa mirne in
varne dni do 2. septembra, ko se ponovno
srečamo na šolskem dvorišču, v Bukovici
pa tudi v prenovljeni šoli.
Počitniški pozdrav. •

✍ V. d. ravnatelja Bogomir Furlan
📷 Arhiv OŠ Renče

HURA, POČITNICE!

Vodopivčeve Žabe tokrat zadonele v kulturnem domu v Bukovici

Ob zaključku uspešnega koncertnega leta je **Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec** v sodelovanju z **Društvom KUL-TU-RA Renče** v kulturnem domu v Bukovici organiziral koncert. Na odru so se predstavili vsi mladi pevci. To je letošnja generacija študentov, ki jih povezuje petje – to so fantje predvsem iz primorskih krajev, ki nadaljujejo že 66-letno tradicijo delovanja zbora.

PAZ Vinko Vodopivec so leta 1953 ustanovili primorski študenti v Ljubljani, ki jih je družila želja po petju in zabavi. Zboru so naredili ime po enem največjih slovenskih cerkvenih in posvetnih skladateljev Vinku

Vodopivcu. Od leta 2014 je zbor vodil **Iztok Kocen**. Kot umetniški vodja se je od mladih Vodopivcev na tem koncertu v Bukovici poslovil. Fantje so že pripravljene na nove izzive in počakajmo do nasle-

dnjič, ko bodo spet zadonele Vodopivčeve in njihove Žabe. •

in PAZ Vinko Vodopivec

Društvo KUL-TU-RA Renče privabilo vrsto obetavnih talentov

Tradicionalni koncert mladih glasbenikov

V letošnjem prijetno toplem junijem večeru smo v Dvorani Angela Mlečnika v kulturnem domu v Bukovici prisluhnili mladim izvajalcem raznolikih glasbenih del in občudovali njihovo ljubezen do glasbe.

Zbralo se je lepo število mladih glasbenikov, njihovih spremljevalcev in zavzetih poslušalcev, vsi skupaj pa smo uživali v barvitih zvokih instrumentov, glasbenih sestavov in lepega petja. Predstavili so se mladi in manj mladi izvajalci skladb na kitaro,

harmoniko, klavir, flavto, trobento, tolkala in violino, sodelovala pa sta tudi otroški pevski zbor in mlada pevka. Tolikšen nabor pevcev in drugih izvajalcev skladb glasbenih mojstrov je bilo mogoče zbrati zaradi zavzetega sodelovanja številnih glasbenih šol, ki delujejo znotraj in zunaj naše občine. Koliko vneme, ljubezni in truda je zahteval predstavljeni program, dobro vedo vsi, ki mlade poučujejo in jih tako ali drugače zvesto spremljajo, najbolje pa to vedo, kajpak, sami gojenci glasbenih šol in tečajev. Nekateri med njimi so komaj stopili v svet spoznavanja sveta glasbe, drugi so pokazali

že pravo mojstrstvo, ob vseh nastopajočih pa je bilo zaznati resen in zavzet pristop. O spodbudnem sprejemu izvajalcev pričajo tudi prisrčni aplavzi hvaležnega občinstva, k sproščenemu vzdušju in vabilu k novim nastopom pa je, če se malo pošalimo, svoje pridodal tudi sladoled, ki ga otrokom in obiskovalcem namenja **Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče** kot organizator koncerta.

Letos so se nam predstavili člani **Otroškega pevskega zbora Kričiči** iz Bukovice in Volčje Drage, gojenci **Glasbene šole Nova Gorica, Šole glasbe in umetnosti Ozlinka, Poučevanja glasbe Renče, Godbeniške šole Vogrsko** in **harmonikarji pod vodstvom Nejca Vrtovca**. Pohvala gre vsem nastopajočim, njihovim učiteljicam in učiteljem ter skrbnim staršem in starim staršem, ki mlade spodbujajo in jim omogočajo čudovito umetniško izkušnjo.

Lepo in ganljivo je bilo opazovati, kako so mladi glasbeniki ob zaključku izvajanja poskali oči učitelja in staršev in gotovo so v njih našli priznanje in spodbudo za nadaljnje delo. Na snidenje torej prihodnje leto. •

in Vesna Pahor

Glasba, veselje in smeh, na vseh poteh

Učenci **Godbeniške šole Vogrsko** in **Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko** so zelo aktivno zaključili letošnje šolsko leto.

13. maja so flavtistke skupaj z mentorico **Kristino Saksida** nastopile na 4. srečanju flavtistov glasbenih šol. Na odru Glasbene šole v Novi Gorici so se zvrstili učenci iz navedene šole, Glasbene matice v Gorici, Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel Gorica, Srednje glasbene šole V. Locchi in godbeniške šole Pihalnih orkestror Brda, Prvačina in Vogrsko.

Na koncertu mladih glasbenikov naše občine 4. junija so se godbeniki občinstvu predstavili v različnih sestavih (duet trobent, kvintet in kvartet flavt) in s skladbo, zaigrano s klarinetom ob klavirski spremljavi.

Že čez nekaj dni, v ponedeljek, 10. junija, pa je bil oder Dvorane Angela Mlečnika kulturnega doma v Bukovici zopet »naš«. Z veliko skrbnostjo, strokovnostjo, a na otrokom razumljiv način je bila zasnovana glasbena prireditev za osnovnošolce, ki smo jo zaradi velikega zanimanja v istem dnevu izvedli dvakrat. Navdihujoč in vzpodbuden je bil pogled na številno občinstvo – učence iz nižjih razredov **OŠ Šempeter pri Gorici**, **POŠ Vrtojba** in **POŠ Vogrsko**, **OŠ Renče** in **POŠ Bukovica** ter njihove spremljevalke. Nastopili so učenci šolskega pihalnega orkestra in godbeniške šole Vogrsko ter učenci **Pevskega zbora POŠ Vogrsko**. Predstavljeni so bili instrumenti iz sestave pihalnega orkestra, njihov razvoj in posebnosti. Pri tem pa so seveda aktivno in energično sodelovali vsi otroci v dvorani. Prireditev je vključevala tudi gledališko igro, saj so mlajši godbeniki s pristrčnim igranjem uprizorili Kekčevo zgodbo,

ki so jo obogatile slike iz Kekčevega filma. Lahko bi rekli, da je meja med odrom in občinstvom izginila, kajti vsi v dvorani smo sodelovali, vsak na svoj način. Z veseljem se spominjamo tega dogodka, za izvedbo katerega smo bili zelo pohvaljeni, tudi zato, ker je ta prireditev povezala učence iz dveh matičnih in treh podružničnih šol.

Mesec junij je mesec zaključevanja ocen.

Učenci svoje znanje pokažejo na zaključnih izpitih, tudi v glasbeni šoli. Veselimo se uspehov naših učencev, ki izkazujejo, da učitelji opravljajo svoje delo zelo strokovno in kvalitetno. Šolski pihalni orkester je 16. junija s samostojnim programom in skupaj s Pevskim zborom POŠ Vogrsko zaigral tudi na krajevnem

prazniku na Vogrskem. Čez štiri dni smo se srečali še na zaključku, ko smo se sprostili v družabni igri, glasbenem programu in podelitvi priznanj.

Godbeniška šola in šolski pihalni orkester Vogrsko se zahvalujeta učencem in njihovim staršem za odlično sodelovanje, zaupanje in podporo. Hvala tudi vsem, ki ste se odzvali našim povabilom, sodelovali z nami, nam prisluhnili in na kakršenkoli način pripomogli h glasbenemu izobraževanju, muziciranju in izvedbi številnih, s srcem pripravljenih glasbenih dogodkov. Teh bo tudi v prihodnjem letu zagotovo veliko, zato vabimo nove učence, da se nam pridružijo. Otroci nad 7 let in mladostniki, lepo ste vabljeni, da se vpišete v našo godbeniško šolo ali šolski pihalni orkester, kjer počnemo veliko lepih stvari. Za več informacij pogledjte na <http://www.godbeniskasolavogrsko.si> ali facebook godbeniške šole. Pridite, veseli vas bomo. ●

✍ Valentina Gregorič Saksida
📷 GŠ Nova Gorica in Tina Saksida

Zaključni koncert glasbene šole Poučevanje glasbe Renče

Učenci glasbene šole **Poučevanje glasbe Renče** so 29. maja v veliki dvorani Mestne občine Nova Gorica pripravili zaključni koncert, kjer so se predstavili z nastopi s kitaro in violino.

Nastopi so bili prikaz vsega, kar so se do tedaj naučili. Poslušalci smo v njihovih nastopih zelo uživali, saj so svoje znanje prav vsi prikazali oziroma odigrali več kot odlično. Poleg staršev je bila nanje zelo ponosna učiteljica **Eva**, vsi skupaj pa smo jim namenili bučen

aplavz. Za nagrado za odlično opravljeno delo so se po koncu koncerta posladkali s tortico. Prav vsakemu želimo, da bo pridno vadil in še naprej uspešno stopal po glasbeni poti. •

in Poučevanje glasbe Renče

Pester orkestrski junij

Pihalni orkester Vogrsko je sezono zaključil, tako kot se za mlad in nabuden orkester spodobi – veselo in sproščeno. Junjski vikendi niso še bili namenjeni počitku ali hlašenju v morju. Orkester je še pred zasluženimi počitnicami igral vse od koračnic pa do ljudskih pesmi.

V začetku junija je z glasbo pospremil člana orkestra **Nejca Gorjana** ob prihodu na cilj v Renče. Nejčev glas tube so sicer med vajami in ob nastopih močno pogrešali, a hkrati bili ponosni na edinstvenost člana orkestra.

Že teden dni kasneje, 8. junija, so se Vogrni odzvali na povabilo Pihalnega orkestra Komen. Ta jim je najprej organiziral voden

ogled po pravljичnem Štanjelu. Spoznali so dela kraških umetnikov, se sprehodili po kamnitih in ozkih ulicah, občudovali razgled in se na koncu ohladili pod krošnjami dreves Ferrarijevega vrta. Ob 20. uri je sledil nastop pred domačini Hruševce, kjer se je orkester predstavil s skrajšanim programom ljudskih pesmi. Po igranju je sledilo druženje ob pravi kraški zakuski in obljava komnškega orkestra, da jim vrne obisk.

V petek, 21. junija, so godbeniki priredili zaključni piknik. Dobra družba, še boljše jedača in glasba so v prijetnem poletnem večeru spodbudili člane, da so skupaj nabirali ideje in želje ter si zastavili cilje za novo glasbeno sezono. Naslednji dan jih je čakal še krajši nastop ob progi kolesarske dirke po Sloveniji, nato je sledil resnično zaslužen glasbeni dopust.

Verjamemo, da ga bodo dobro izkoristili, da ne bodo vse te mesece pozabili na svoje inštrumente, še manj pa na prijateljstva, ki se tkejo med vajami in nastopi. Ne nazadnje je ravno to čar orkestra – glasba, ki povezuje in združuje mlado in malo manj mlado. •

in Hana Šuligoj

Spomladanska tekmovanja v kotalkanju

Memorial Sandre Jakin

Novogoriški klub za umetnostno kotalkanje je 27. aprila organiziral 22. Memorial Sandre Jakin. Udeležili so se ga tudi kotalkarji **Kotalkarskega kluba Renče**. **Luna Padovan** je bila med cicibankami druga, **Taja Bratuž** pa tretja. V skupini mlajših deklic je bila tretja **Maja Corsi**, med starejšimi deklicami pa prva **Ajda Pahor**, druga **Erin Gorjanc** in tretja **Mija Primožič**. Med mladinkami je bila najboljša, prva, **Ivana Štrukelj**.

Pokal Nemčije

Na letošnjem tekmovanju Pokal Nemčije v Freiburgu sta slovenske barve zastopali **Ivana Štrukelj** in **Tanita Kaja Černe**. Ivana je bila v kratkih in dolgih programih peta, skupno pa je osvojila četrto mesto.

Goriška vrtnica

Klub za umetnostno kotalkanje iz Nove Gorice je letos organiziral jubilejno, 40. tekmovanje Goriška vrtnica. Potekalo je od 17. do 19. maja. Od renških kotalkarjev so se na najvišja mesta uvrstili: **Klara Uršič**, ki je bila prva med začetnicami, med cicibankami je bila najboljša **Luna Padovan**, druga **Taja Bratuž** in tretja **Alenka Fajdiga**. V kategoriji mlajših deklic je bila druga **Tina Uršič**, tretja pa **Maja Corsi**. Med kadeti je zmagal **Adam Cozzes**, med mlajšimi mladinkami pa je bila druga **Lia Dobrila**.

Pokal zelenega zmajčka

Prvi pokal zelenega zmajčka je organiziral

Drsalno kotalkarski klub Stanko Bloudek iz Ljubljane. Sodelovali so tudi mladi renški kotalkarji. Med začetnicami je bila najboljša **Klara Uršič**, med cicibankami tretja **Taja Bratuž**, pri mlajših deklicah je bila prva **Maja Corsi** in druga **Tina Uršič**, med starejšimi deklicami prva **Evelin Breznik Falk** in tretja **Eni Zorn**.

Prav tako so sodelovali na tekmovanju v organizaciji kluba Gioni iz Trsta, kjer je drugo mesto osvojila **Lana Žerjal**.

Kotalkarji iz Renč so se udeležili tudi tekmovanja na Opčinah pri Trstu, ki ga je organiziralo tamkajšnje društvo Polet. •

 Majda Rusjan
 Andreja Breznik in Valentina Zorn

Odprto prvenstvo Bežigrada v skokih na veliki prožni ponjavi

V soboto, 11. maja, je v Ljubljani potekalo že 12. odprto prvenstvo Bežigrada v skokih na veliki prožni ponjavi.

Rezultati tekme na veliki prožni ponjavi štejejo tudi v rezultate za Pokal Slovenije, na osnovi katerih Olimpijski komite Slovenije dodeli statuse kategoriziranih športnikov. Skupno je v vseh kategorijah tekmovalo 257 tekmovalcev in tekmovalk. Pri cicibankah je med posameznicami **Lana Saksida** osvojila srebrno medaljo. Tudi ekipno so bile cicibanke druge (Lana Saksida, **Nalia Žigon**, **Manca Arčon**,

bili mlajši dečki drugi (**Matic Bremec**, **Kristjan Ferjančič**, **Matic Jelen**, **Gal Juretič**, **Mark Martinuč**, **Kevin Baša**). Pri starejših dečkih so celoten komplet medalj osvojili naši tekmovalci (**Patrik Nemeč** zlato, **Enej Lango** srebro, **Jure Rupar** bron). Ta uspeh se je odrazil tudi v ekipnem prvem mestu (**Patrik Nemeč**, **Enej Lango**, **Jure Rupar**, **Aleks Hvala**, **Ahac Pavlica**).

Z letošnjim letom se je za mladinke, mladince, članice in člane pri skokih na veliki prožni ponjavi spremenil tekmovalni sistem. Zanje po novem velja mednarodno

pomeni tudi večjo višino skokov)

- natančnosti doskokov (doskoki bližje centru trampolina pomenijo višjo oceno)

Po novem pravilniku sodi pri starejših kategorijah enemu tekmovalcu kar 9 sodnikov. Skladno s tem pravilnikom je **Petra Arčon** pri mladinkah posamezno osvojila srebrno medaljo. Prav tako so bile mladinke druge ekipno (**Petra Arčon**, **Veronika Žvanut**, **Hana Lukežič**, **Kaja Abramič**, **Kaja Lango**). Pri mladincih je **Matjaž Cotič** premagal vso konkurenco. Tudi ekipno

Anina Nia Petrović, **Slavica Panić**). Na zmagovalnih stopničkah je stal tudi **Rok Vidić**, ki je pri cicibanih osvojil bronasto medaljo. Cicibani so bili ekipno drugi (**Rok Vidić**, **Tevž Pelicon**, **Lan Juretič**, **Jan Terčič**, **Miha Pirjevec**, **Jaša Žižmond**). Ekipa mlajših deklic je bila šesta (**Zarja Saksida**, **Roksana Žnidarčič**, **Lana Ušaj**, **Eva Grgič**). V konkurenci mlajših dečkov je bil **Matic Bremec** drugi, tudi ekipno so

točkovanje, ki zahteva tudi zahtevnejše skoke. Ocena je sestavljena iz:

- težavnosti skoka (težji skoki imajo višjo oceno, npr. dvojni salto ima višjo oceno kot enojni salto)
- izvedbe skoka (tukaj se ocenjuje, kako tekmovalec izvede skok, npr. ali ima noge iztegnjene ravno ali so pokrčene ...)
- časa leta (več časa, kot je tekmovalec v zraku, višja je ocena; daljši čas leta

so bili mladinci prvi (**Matjaž Cotič**, **Peter Saksida**, **Anže Arčon**, **Nace Pavlica**, **Žiga Petarjan**). Pri članih je **Žan Zorn** brez težav premagal vso konkurenco in osvojil zlato medaljo.

Čestitke vsem tekmovalcem in trenerjem. •

 Igor Ferjančič
 Edvin Ušaj

Telovadke na izletu

Minilo je 25 let, odkar smo začele nekatere razmigavati svoje telo v telovadnici šole v Bukovici. Ni pomembno, koliko smo stare in od kod prihajamo. Pomembneje je, da prinese vsaka s seboj nekaj dobre volje. Uradnega imena nimamo. Naša organizatorica je **Irena Gregorič**, ki to počne za naš »hvala« in šopek rož ob zaključku telovadnega leta.

Za pravilno razgibanje »punčk« poskrbi **Zmaga Velušček**. Ob koncu koledarskega leta in ob 8. marcu poskrbimo za srečanje s kulturnim programom, ki ga same skrbno pripravimo. Pridno delamo in se trudimo od meseca oktobra do konca maja. Nagrada je razgibano telo in izlet, za katerega poskrbi Irena.

Letos nas je pot vodila po za nas Primorce najbolj poznanem delu Italije. Štartali smo iz Bukovice in šli preko kraškega sveta do morja. Naša prva postaja je bila Rižarna v Trstu. Že vhod na dvorišče in pripoved vodičke o trpljenju premnogih nedolžnih ljudi v tem taborišču sta nas pretresla. Skoraj brez besed smo si ogledovale muzej, pogled na celice nas je navdajal z grozo. Pretresene smo zapustile ta kraj.

Prijetni sončni žarki in rahel vetrič so nam počasi vrnili dobro voljo, dopoldan se je hitro prevesil v popoldan, ko smo se povzpele do cerkve na Griži. Marsikateri je lepoto cerkve zasenčilo dejstvo o krvičnem odločanju o slovenski meji po drugi svetovni vojni.

Pot smo nadaljevale skozi slovenske vasi po tržaškem Krasu. Pod vasjo Štivan nas je pričakal izvir Timava. Zaradi obilice dežja je bil še posebej veličasten.

Ker smo imele še dovolj moči in še več dobre volje, smo se povzpele k spomeniku na Oslavju. Veličasten je, a nas opozarja na grozote vojne. Zaključile smo na Doberdobu. Gostilničar nas je pozdravil z lepo slovensko besedo. Okusno pozno kosilo ali zgodnja večerja s kozarčkom domače kapljice je bila vesel in prijeten zaključek našega druženja. •

 Maruška Podbršček
 Arhiv telovadne skupine

Dogodki v mesecu maju in juniju

V mesecu maju smo v **Društvu upokojencev Renče** zaključili z rednimi aktivnostmi (telovadba, delavnice itd.). Ponovno se bomo zbrali v mesecu septembru.

V četrtek, 30. maja, je bilo v Cerknem srečanje prostovoljcev severne Primorske. Iz našega društva se ga je udeležilo 13 prostovoljcev. Gostitelji, Društvo upokojencev Cerkno, so pripravili pogostitev in kulturni program. Zatem so se udeleženci srečanja odločili za ogled Bolnice Franje ali muzeja v Cerknem. Srečanja so se udeležili tudi ga. **Šonc** iz Ljubljane, dobitnica evropskega priznanja programa »Starejši za starejše«, predsednik severnoprimorske regije g. **Zlatko Martin Marušič** in župani sosednjih občin oz. njihovi namestniki. Dan je minil v izmenjavi izkušenj, novih spoznanj in sproščenem vzdušju.

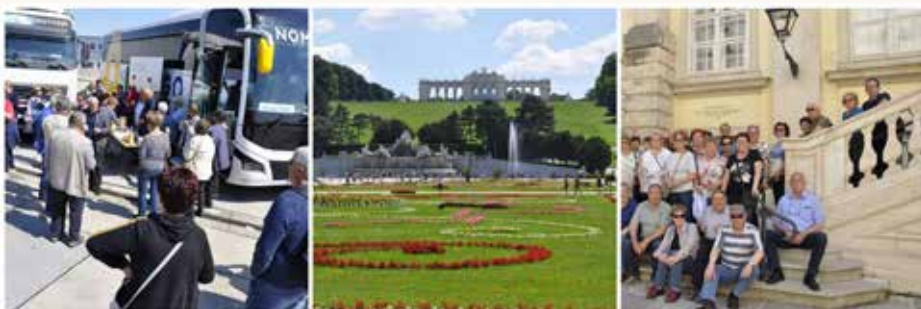
Zatem smo 1. in 2. junija odšli na dvodnevni izlet v Bratislavo in na Dunaj. Pridružilo se nam je nekaj novih članov društva. Prvi dan smo si ogledali znamenitosti Bratislave, nato grad Devin, kjer so bile tega dne viteške igre. Naslednji dan smo se s kataranom po Donavi odpeljali v središče Dunaja. Tam nas je čakal avtobus in nas popeljal po dunajskem ringu, tako da smo v nekaj urah videli čim več znamenitosti. Na zunaj smo si ogledali kar nekaj muzejev, zaustavili smo se v Schönbrunnu in njegovih čudovitih vrtovih. Časa je bilo veliko premalo, a smo bili vseeno zadovoljni. Celotna ekipa je bila nepozabna. Smeha in dobre volje je bilo v izobilju. Poskrbeli smo tudi za »mizico pogrni se«.

V soboto, 22. junija, je skozi Renče potekala kolesarska dirka po Sloveniji. Istega dne je bila za popestritev dogajanja odprta »Tržnica pod platanami«, kjer je sodelovalo tudi naše društvo.

V poletnih mesecih načrtujemo enodnevne »kopalne« izlete, ki bodo odvisni od vremena in toplote morja. •

 Silva Lasič, Stazica Zorn
 Silva Lasič, Dušan Mozetič

Tekmovanje v gasilski orientaciji za mladino

Gasilska zveza Goriške Nova Gorica (GZ Goriške) vsako leto organizira tekmovanje mladih gasilcev v Gasilski orientaciji. V soboto, 13. aprila, je GZ Goriške organizirala tekmovanje v sodelovanju s **PGD Renče-Vogrsko**. Tekmovanje se je odvijalo v dopoldanskih urah na parkirišču pred stavbo Občine Renče-Vogrsko v Bukovici in po poljskih poteh ob reki Vipavi in potoku Lijaku. Nastopilo je 25 pionirskih in mladinskih ekip ter ekipe gasilskih pripravnikov.

Na tekmovanju so mladi morali pokazati znanje iz praktične orientacije na terenu s pomočjo kompasa in zemljevida, teoretično znanje iz poznavanja topografije, veliko kondicijsko pripravljenost, spretnost pri izdelavi gasilskih vozlov, različne gasilske

naloge in predvsem timsko delo. Cilj tekmovanj je tudi medsebojno spoznavanje mladih iz 8 gasilskih društev, vključenih v našo zvezo.

Uradni zaključek tekmovanja, podelitev priznanj in kosilo so bili organizirani v Gasilskem domu v Renčah (Arčoni). Prisotnih je bilo preko 100 gasilskih tekmovalcev in tekmovalk ter mentorjev. Iz PGD Renče-Vogrsko so se tekmovanja udeležile tri skupine pionirjev in ena skupina mladincev. Čestitke grejo pionirjem, ki so zasedli 3., 5., in 6. mesto, mladinci pa so dosegli odlično 5. mesto. Podelitev so opravili poveljnik GZ Goriške **Branko Žorž**, tajnik GZ Goriške **Simon Justin** in predsednik društva **Dragan Zorn**.

Zahvale gredo članom društva PGD Renče-Vogrsko in vsem društvom, ki so sodelovala pri organizaciji tekmovanja. To je bilo prvo takšno gasilsko tekmovanje v Občini Renče-Vogrsko. Kljub slabemu vremenu smo se imeli zelo lepo. Čestitamo vsem tekmovalcem in mentorjem. Posebna zahvala pa gre tudi vsem staršem, navijačem in seveda podpornikom društva PGD Renče-Vogrsko.

Ta trenutek pa želimo izkoristiti in povabiti tudi druge otroke in mladostnike iz naše občine, da se nam pridružijo pri gasilskem krožku. Hkrati pa vabimo tudi odraslo mladino ter občane in občanke, da postanejo gasilci PGD Renče-Vogrsko.

Z gasilskim pozdravom »NA POMOČ«. •

 Miha Arčon

 Arhiv PGD Renče-Vogrsko

Dopolnitev zbirke »K'ntu'n ri'nških zidarjev« z likom golet'rja

V Žigonih smo v soboto, 8. junija, že skoraj pet let staro zasebno zbirko zidarskega orodja ter dokumentov o izobraževanju in poklicni poti dveh generacij zidarjev osvežili z likom golet'rja. Slovar renških narečnih besed ga opredeljuje kot »tistega, ki nosi (bel, trd) ovratnik, navadno so bili v Renčah to zidarji«. Še posebej naj bi to veljalo za tiste zidarje, ki so v obdobju med obema vojnama delali v Švici.

Enkrat letno prostor zbirke »K'ntu'n ri'nških zidarjev« s svojo živahnostjo in radoživostjo napolnijo učenci 4. razreda **OŠ Renče** skupaj z učiteljico **Nives Hvalica**. In prav njihova radovednost nas je vodila v razmišljanje, da je potrebno zbirko do-

polniti. Pogostokrat so namreč spraševali o golet'rju. A samo z besedo jim figure ni bilo mogoče predstaviti dovolj nazorno.

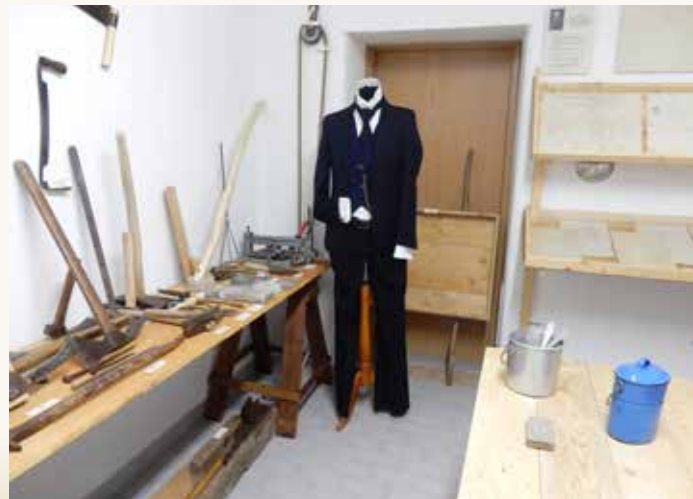
Ker o tej krajevni posebnosti nismo našli uporabnih pisnih virov, spomin na ustno izročilo prednikov pa je že zbledel in je tudi nepopoln, smo se za nasvete, kako zamisel izpeljati, obrnili na **Goriški muzej**. Gospa **Jana Šubic Prislan**, konservatorka-restavratorka, nam je ob zavedanju, kako pomembno je ohranjati našo preteklost, radodarno pomagala s svojimi izkušnjami. Usmerila nas je tudi na **Slovenski etnografski muzej**, na gospo dr. **Janjo Žagar**, kustosinjo za oblačilno kulturo in tekstil, ki je o visokem stoječem ovratniku med drugimi zapisala: »Tak ovratnik se je kupoval posebej in pridajal praznični opravi. Dajal je vtis prestiža in ugleda, kar je bila gotovo želja vsakega, ki se je vračal v domačo vas. Ni bil pa primeren za vsakdanjo rabo, saj je oviral normalno gibanje.«

Lik je nastajal ob nesebični in dobrovoljni pomoči prijateljev tako v materialu kot v delu. Pridne roke niso pozabile niti na manšete, ki lepo zaokrožujejo njegovo praznjo podobo.

Dogodek smo nadaljevali s prijetnim druženjem s sovaščani iz širše soseske in drugimi povabljenimi gosti. Tudi v živahnih klepetih se nismo izneverili zgodovini renških zidarjev. Slišali smo kar nekaj zanimivih pripovedi o njihovem življenju in delu doma in po svetu. Resnično smo lahko ponosni nanje.

Zbirko si je mogoče ogledati po predhodni najavi (**Janko Martinuč**, 031 594 780). •

 Irena Martinuč
 Osebni arhiv družine Martinuč

Naš tata Julij Beltram

Julija Beltrama Janka, doma z Vogrskega, uglednega politika in diplomata, v letih odpora proti fašizmu pa enega vodilnih organizatorjev Osvobodilne fronte za Goriško, bi radi predstavili tudi skozi oči njegovega mlajšega sina **Petra Beltrama**. Danes lahko preberete nekaj krajših izvlečkov iz imeničnega Petrovega osebnega nagovora z nedavne okrogle mize, ki bo, skupaj z znanstvenimi referati, v celoti objavljen v posebni publikaciji.

V mojem prispevku ...

... gre za poskus ubeseditve spomina na našega očeta, tatka, kot smo mu pravili, poskus povezave raznoterih časovnih drobcov, trenutkov, doživetij pa tudi občutkov in sledi, ki jih dolgotrajno sobivanje spočne, oblikuje in zareže. Pri tem bo seveda v

so delo, poštenost in svoboda, še enakost in solidarnost moramo dodati, kljub temu opravila pozitivno vlogo. Te privilegiranosti tako nismo izkoriščali, ampak nam je bilo včasih zaradi nje celo malo nerodno.

Julko, pridi en hip dol

Pri opisu njegove osebnosti je prvo, kar mi pride na misel, njegov odnos do dela in ustvarjanja. Seveda ni vseh dejavnosti, ki jih uvrščamo pod delo, enako visoko cenil; za pravo vrednost dela je moralo biti vložena veliko truda, napora, pameti in znanja. In imeti primerno orodje, do katerega je imel posebej skrben odnos. Med cenjene oblike dela sta seveda spadala tudi učenje in študij. Fizični napori, ki jih je bil deležen pri delu na kmetiji **pri Božičevih**, ko ga je njegov tata ob štirih zjutraj izpod okna zbudil z besedami: *Julko, pridi en hip dol*, potem pa so ves dan kopali in rigolali en meter globoko, dan za dnevno, so mu zarezali občutek za visoko

obesih za noge na Kongresni trg z ustreznim napisom, pa naj se najde junak, ki si bo še kdaj drznil to ponoviti.«

Pri opisu njegovega odnosa do svobode pa si bom izposodil stavek njegovega prijatelja Borota: »Pomenila pa mu ni zgolj svobode naroda ali posameznika, ampak tudi svobodo duha, rešenega večnih resnic ali slepe vere.« Drznem si oceniti, da smo vsi trije njegovi otroci tak odnos do svobode tudi razvili in ponotranjili.

Če bi se tata nenadoma pojavil

Včasih si zamislim, kako bi bilo, če bi se tata nenadoma pojavil in bi mu skušal, trideset let po njegovi smrti, predstaviti današnji svet. Seveda bi imel še največ veselja, ko bi mu skušal pokazati sadove tega nepredstavljaljivega in vseobsegajočega tehnološkega razvoja – to bi ga gotovo zanimalo.

marsikaterem primeru nekoliko trpela objektivnost povedanega, saj gre za moje lastne spomine in občutke, pa tudi neke stroge resnosti se ne mislim oklepiti, saj je bilo naše skupno življenje v precejšnji meri polno veselja in radoživosti.

Naše skupno življenje je bilo lepo

Naše skupno življenje je bilo zelo lepo in, po pravici povedano, v marsičem privilegirano. Njegov, pa tudi mamin položaj sta nam omogočala bistveno bolj udobno in bogato bivanje in več zanimivih aktivnosti ali doživetij kot večini vrstnikov. Domišljam pa si, da je prav njegova vzgoja, ki je temeljila na učenju in prenašanju pozitivnih vrednot, kot

vrednotenje fizičnega dela – seveda takega, načrtnega in namenskega – še najraje na zemlji. Tudi sam je obvladal večino obdelovanja zemlje, vinogradov in sadnih dreves – urejanje našega zgljedno obdelanega vrta in sadovnjaka v Kopru mu je bilo v veliko veselje. Trte pa je rad rezal in vezal tudi pri sorodnikih.

Delo, poštenost, svoboda

Poleg dela sta bili vrednoti, ki sta nesporno obvladovali vse njegovo bivanje in nehanje, poštenost in svoboda. Pri poštenju ni poznal nikakršnih odpustkov ali relativnosti. Pri tem je rad povedal kakšno preprosto, a vsem razumljivo priliko, recimo: »A podkupnino jemljejo? Rešitev je preprosta: ta prvega

No, potem pa bi prišla na vrsto naša dežela. Ko samo pomislim, da bi mu moral razlagati posamezne faze razvoja od osamosvojitve naprej, me začne peči vest, ker si predstavljam, kako razočaran bi bil nad nami. Res, kljub temu da je tata umrl mnogo prezgodaj, se je s tem izognil soočanju z zgodovinskimi spremembami, ki so sicer napovedovale in odpirale prostor izjemnemu napredku, ob tem pa so podrle zelo veliko tistih temeljev človečnosti in pravične družbe, v katere je vedno verjel in za katere se je tudi aktivno boril. On je umrl mirne vesti, o naši vesti pa lahko sodi le vsak zase. ●

 Peter Beltram, pripravila: Vesna Pahor
 Peter Beltram

Od Dubrovnika do Pirana in še dlje ...

Nejca Gorjana sedaj zagotovo pozna že vsa občina. Če pa gremo samo za trenutek preko te zgodbe, hitro spoznamo, da se za tem velikim podvigom skriva zelo preprosta, nežna in predvsem dobra duša.

Nejc je 27-letni Vogrin, zaposlen pri Slovenski vojski kot tankist. Pri že tako ne ravno vsakdanji službi ima več kot očitno dovolj časa, da razmišlja še o izzivih. Prvega je dosegel leta 2015, ko je prehodil pot z Goriškega do Pirana. Leto kasneje je prepešal Slovenijo po državni meji. Letos se je sicer podal geografsko nižje, a v vseh drugih pogledih višje.

V ponedeljek, 29. aprila, se je podal na novo, tokrat morsko pot. Z napihljivo desko, supom, je želel preveslati celotno obalno pot vse od Dubrovnika do Pirana. Zavedal se je, da gre za fizično in psihično naporen projekt, zato je kondicijo pridno nabiral s treningom v lokalni telovadnici, tekom in vajami za ravnotežje, vikende pa je izkoristil za trening samega supanja.

Da je Nejc dobrega in širokega srca, dokazuje dejstvo, da podviga ni opravljal zgolj zase. Še pred odhodom v Dubrovnik se je povezal z **Območnim združenjem Rdečega križa Slovenije Nova Gorica** in tako je luč ugledala akcija »Peljimo jih na morje«. Vsi, ki so slišali za ta projekt, so lahko po svojih zmožnostih prispevali finančna sredstva, ki bodo namenjena otrokom iz socialno ogroženih družin za počitnice na morju. Takrat se je oglasilo veliko posame-

znikov, sponzorjev, medijev in novinarjev in zahvaljujoč **Nejčevim staršem** in sestri **Ivi** je vse potekalo tako, kot je moralo.

Ob samem začetku poti ga je s celine spremljala sestra s prijatelji, nato so se pridružili starši. Tretji teden podviga so prijatelji najeli jadrnico in mu prenočišče, hrano in pijačo nudili neposredno z morja. Zadnje dni pa so za Nejca zopet poskrbeli zlati starši.

Če bi želela opisati vse prigode, ki so se Nejcu zgodile med valovi, bi zapolnila še drugo izdajo Občinskega lista. Zato bom raje izpostavila dan, ko sem ga tudi sama spremljala in bila del posadke na jadrnici. Ko je jadrnica še spala in ko je bilo morje še »ku vlje«, se je zaslišala prva budilka. Večina posadke je zgolj zamenjala spalno pozicijo in se še bolj zavila v pregrinjalo. Slišati je bilo le neke počasne in utrujene korake. »Ohjeja, spet pada dež,« si je bolj sam zase povedal

Nejc. Med mazanjem čokoladnega namaža na kruh je preveril smer in moč vetra. »Ma ja, dopoudne bo še kr mirno, pole znaju bet valoučki,« je zopet polglasno povedal in prejel odgovor v stilu smrčanja. Nato je začel pripravljati kavo in z njenim vonjem zbudil zaspane glave po kabinah. »Kako si Nejko?« je bilo standardno jutranje vprašanje. »Ma bo, bo. Še kafe pijem in pol ju pičim,« je vedno (in z vedno ne pretiravam) odgovoril.

Po kavi so se stvari začele odvijati bolj sistematično. En prijatelj mu je pomagal napihovati sup, drugi je še enkrat preveril stanje vetra in možnosti privezov za jadrnico v bližini začrtane poti, tretji je poskušal razbrati Nejčeve želje za kosilo ... Ko je bilo vse bolj ali manj dogovorjeno, smo spustili sup v vodo, Nejca še malo vzpodbujali in ga pozdravili z besedami: »Če si u težavah, nm pošlji lokacijo, te pridemo iskat!« In on je odveslal.

Seveda ni bilo vedno vse popolno. Nejc se je na območju Pelješca boril z močno burjo, med potjo je izgubil smernik (kar je

pomenilo, da je bil njegov sup za določen čas izredno nevodljiv), deževen maj se je poznal tudi na Hrvaškem, pridružili so se mu še močni in neprijetni južni valovi, večino svojega rojstnega dne je preživel sam, na vodi, nekje v bližini »puščavskega« Paga ... A nič od tega ga ni prignalo do točke, da bi vrgel veslo v vodo in obupal.

Jeklena volja, dobro srce, zavezanost obljubi in vera v projekt, ki si ga je zadal, so ga gnali do konca in še dlje. Priveslal je celo do Renč, kjer se je v čast njegovemu prihodu zbrala in poklonila množica prijateljev, domačinov, znancev ali pa zgolj občudovalcev takšnega ekstremnega dobrotelnika. Preveslal je več kot 850 kilometrov in skupaj z donacijami zbral 3480 evrov. Ta znesek bo 15 otrokom iz

socialno ogroženih družin omogočil, da konec julija preživijo počitnice na morju. Nejc in ekipa **Mladi Renče-Vogrsko** bosta poskrbela, da se tudi oni naučijo supanja, spletejo nova poznanstva in se imajo enostavno lepo.

Nejc zagotovo kuje že nove projekte, za katere se rad pošali »Ne smem vam jih izdat, ker mi če ne VI ukradete idejo!« Mislim, da v njihovo uspešnost po tako dobro izpeljanem projektu ne dvomi nihče.

Obenem je Nejčeva zgodba lahko nauk za vse nas. Da dobrotelnost ne pozna meja. Da je željeni cilj dosegljiv, če vanj verjameš in se zanj boriš. Da je veslanje proti toku in vetru mogoče, četudi težko. In da so dom, družina in prijatelji vedno najbolj varen pristan. •

✍ in 📷 Hana Šuligoj

Aktivna pomlad v Medichotelu

Živimo v družbi, ki konstantno povečuje mladost in vitalnost. Ljudje se bojijo staranja, saj ga označujejo kot obdobje nebogljenosti, osamljenosti, minljivosti, nezmožnosti za aktivno življenje in druženje, kot nekakšno zadnjo postajo življenja. K sreči napačno razmišljajo. Starost je res označena kot zadnje obdobje življenja, a je kljub temu polna pozitivnih lastnosti: starost je polna modrosti, izkušenj in vsekakor je lahko tudi aktivna in družabna.

Za to so zagotovo pravi dokaz med drugim tudi oskrbovanci **Medichotela** iz Arčonov. Vključeni so v vsakodnevne aktivnosti, kot so pevski zbor, praznovanje rojstnih dni, druženje z mladostniki, telovadba, vrtnarska in razna ročna dela ...

Starejšim ljudem veliko pomeni tudi medgeneracijsko druženje. Na šoli so ustanovili krožek prostovoljstva »Skupaj«, s katerim naj bi otrokom pomagali razviti čut do sočloveka. Gre za mesečna srečanja, kjer otroci od 6. do 9. razreda skupaj z mentoricama **Adrijano Mozetič** in **Mojco Saksida** obišejo starostnike v Medichotelu. Srečanja so namenjena predvsem druženju – to je čas za pogovor, igranje briškule in tombole, ustvarjanje različnih izdelkov – in poslušanju predvsem domače glasbe.

Da bi se oskrbovanci počutili čimbolj domače, so na terasi pust beton poživil z visokimi gredami, kjer bodo ljubitelji vrtnarjenja lahko urejali svoje vrtničke z različno zelenjavo in zelišči ter si s tem krajšali čas. Posadili so tudi različne rastline, ki ne bodo zgolj deko-

rativne narave, saj bodo v poletnih mesecih nudile senco, hkrati pa tudi polejšale in popestrile teraso.

Spomladi so ob domu pridobili nov paviljon

s klopco in mizico, kjer lahko oskrbovanci posedejo in poklepetajo v objemu narave. V prijetnem vremenu je ta novo pridobljeni kotiček vedno polno zaseden in poln prijetnih sproščenih klepetov.

Zadnji majski dan so na terenu **Arčonske sekcije Športnega društva Škulja** uspešno izpeljali že peti tradicionalni piknik za vse oskrbovance, njihove svojce, uslužbenice in vaščane Arčonov. Tudi tokrat se je zbralo veliko številko povablencev tako iz Slovenije kot Italije, ki so v prijetnem spomladanskem soncu uživali ob dobri domači kapljici, bograču in kruhu ter slastnem pecivu in sadju. Piknik ne bi bil pravi piknik, če ga ne bi spremljala dobra glasba, za katero sta tokrat poskrbela domačina **Lili Kovačič** in **Blaž Stubelj**, ki sta s harmoniko in kitaro popestrila že tako prijetno vzdušje. •

 Mateja Ščuka
 Arhiv Medichotela

Srečanje starejših krajanov v tednu Rdečega križa

V sredo, 8. maja, na rojstni dan Henrija Dunanta, ustanovitelja gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca, praznujemo svetovni dan Rdečega križa. Tega dne se prične tudi Teden Rdečega križa, v katerem združenja Rdečega križa po vsej Sloveniji pripravimo različne dogodke. Z njimi želimo širši javnosti približati delovanje te humanitarne organizacije in spomniti na pomen prostovoljstva, človekoljubja in sodelovanja med ljudmi.

Letno srečanje starejših in bolnih v Renčah

Ob tej priložnosti je v soboto, 11. maja, **Krajevni odbor RK Renče** v domači kulturni dvorani priredil srečanje za starejše krajanje. Udeležilo se ga je več kot 100 krajanov, starejših od 70 let.

Prisotne so pozdravili: predsednica KORK Renče **Rožica Žvanut**, predsednik OZRK Nova Gorica **Aleš Markočič** in predsednica Krajevne skupnosti Renče **Florida Petelin**.

Pod okriljem **Nejca Vrtovca** so nastopili mladi harmonikaši, ki so poskrbeli za zabavno in veselo vzdušje v dvorani. Hvala nastopajočim in vsem, ki ste pripomogli k uspešni izpeljavi srečanja. ●

in Alenka Vodopivec

Enkrat v letu se v župnijski cerkvi Sv. Mohorja in Fortunata v Renčah pripravi mašo, ki je namenjena starejšim in bolnim krajanom, oskrbovancem Medichotela ter doma upokojencev z Gradišča nad Prvačino.

Letošnje srečanje je potekalo na binkoštno nedeljo, 9. junija. Srečanje sta vodila domači župnik **Marko Kos** in **Jože Zupančič** z Mirenskega grada. Po maši so bili vsi prisotni vabljeni na druženje pred Zdravstvenim domom. Za polno mizo dobrot so poskrbele članice **Karitasa** iz domače župnije, ki so hkrati tudi organizatorke tega dogodka. ●

Mateja Ščuka
 Marica Kobal

Probiotiki in prebiotiki

V prejšnjem članku smo pisali o pomenu črevesne flore za telesno in duševno zdravje, v tem pa boste izvedeli nekaj več o probiotikih in prebiotikih, ki so nujno potrebni za njen razvoj. Beseda probiotik izvira iz grških besed *pro*, ki pomeni »za«, in *bios*, ki pomeni »življenje«. Po definiciji Svetovne zdravstvene organizacije so probiotiki »živi organizmi, ki zaužiti v zadostnih količinah, pozitivno vplivajo na gostitelja«.

Čeprav ljudje uživamo probiotike že stoletja, tj. vse, od kar poznamo fermentirane mlečne izdelke in drugo fermentirano hrano, se je njihov pomen za človekovo zdravje resneje začel raziskovati šele v začetku 20. stoletja, ko so ugotovili, da je porušena črevesna flora (disbioza), lahko vzrok različnim boleznim in slabemu počutju. V naravnih pogojih se zaščitna črevesna mikroflora razvije sama, pri čemer ne potrebujemo dodajanja probiotičnih bakterij v obliki posebnih živil oziroma prehranskih dopolnil. Ker pa sodobni človek ne živi več v naravnih pogojih (procesirana hrana, uporaba antibiotikov itd.), je kolonizacija črevesja s probiotiki otežena. Že od vsega začetka temelji ideja o uživanju probiotikov v spremembi človekove mikroflore iz potencialno škodljive v takšno, ki bo prispevala k zdravju in boljšemu počutju. V osnovi to pomeni zmanjšanje števila škodljivih bakterij in povečanje števila pozitivnih.

Čeprav poznamo številne seve bakterij in kvasovk, ki jih lahko uvrščamo med probiotike, se največkrat uporabljata dva

seva mlečnokislinskih bakterij: laktobacili in bifidokaterije. Najdemo jih predvsem v jogurtu in drugih fermentiranih mlečnih izdelkih, ki presnavljajo mlečni sladkor (laktotozo), zaradi česar njihovo uživanje lahko olajša težave osebam z laktozno intoleranco. Poleg tega zmanjšajo tudi simptome razdražljivega črevesja in skrajšajo čas driske, saj preprečujejo razrast škodljivih bakterij. Še vedno je najpogostejši način vnašanja probiotikov v telo s fermentiranimi mlečnimi izdelki. Pri tem je potrebno poudariti, da moramo zaužiti zadostno število probiotičnih bakterij, ki bodo lahko preživele nizek pH želodca in prišle žive v črevesje. Splošni konsenz je, da je to vsaj 10^9 enot bakterij, ki tvorijo kolonije. Velikokrat vidimo, da je živilo označeno z oznako »probiotično«, čeprav ne vsebuje zadostnega števila bakterij. Zaradi tega je pomembno, da vsakodnevno uživamo hrano, ki je bogata s tovrstnimi bakterijami. Tako največ probiotikov vsebujejo kislje zelje, kefir, jogurt, skuta, grški jogurt, modri sir, miso, kimči, fermentirana riba in fermentirani čaji.

S procesom fermentacije se v teh živilih poveča vsebnost določenih hranilnih snovi. Bakterije pri presnovi sintetizirajo vitamine (predvsem skupine B), kratkoverižne maščobne kisline in aminokisline, s čimer skrbijo za zdravo gibanje črevesja, podpirajo normalno delovanje imunskega sistema in sintetizirajo protimikrobne snovi, ki nas ščitijo pred škodljivimi bakterijami.

Eden izmed najpomembnejših načinov, s katerim probiotiki prispevajo k našemu zdravju, je spreminjanje metaboličnih procesov, posebno tistih, ki se dogajajo v črevesju. Pri tem poznamo različne mehanizme, s katerimi to počnejo:

- zaviranje reakcij, ki se lahko odrazijo v formaciji toksičnih in kancerogenih snovi
- spodbujanje encimskih reakcij, vključenih v detoksifikacijo potencialno strupenih snovi
- spodbujanje delovanja encimov, ki sodelujejo pri razgradnji kompleksnih hranil, oziroma nadomeščanjem encimov pri posameznikih, ki imajo njihovo pomanjkanje (npr. pri laktozni intoleranci)

- sinteza vitaminov in drugih esencialnih hranil

Uživanje probiotikov se tako priporoča še posebno v primerih, ko se število škodljivih bakterij v črevesju poveča oziroma ko se zmanjša število pozitivnih. Znaki porušene črevesne flore se največkrat kažejo kot napihnjenost, napenjanje, driska in druge prebavne težave. Simptomi disbioze se pogosto pojavijo pri virusnih in bakterijskih okužbah prebavil, jemanju antibiotikov, potovanjih oziroma menjavi okolja in zaužitju določene hrane.

Če želimo, da bodo probiotične bakterije v našem črevesju uspevale in se razmnoževale, morajo seveda imeti na voljo dovolj hrane. Hrano za tovrstne bakterije imenujemo prebiotiki, med katere najpogosteje uvrščamo prehranske vlaknine. To so tiste sestavine hrane, ki so za človeka neprebavljive, jih pa lahko prebavljajo črevesne bakterije, saj imajo za to ustrezne encime. Da lahko določeno prehransko vlaknino uvrščamo med prebiotično, mora izpolnjevati določene pogoje:

- človek je z želodčnimi in črevesnimi encimi ne more prebaviti
- lahko jo prebavljajo črevesni mikroorganizmi
- spodbuja rast in aktivnosti človeku koristnih bakterij

Glede na te pogoje so glavni vir probiotikov ogljikohidratne spojine v hrani, ki jih imenujemo oligosaharidi, natančneje fruktani in galaktani. Smernice navajajo, da naj bi dnevno zaužili vsaj 30 g prehranskih vlaknin, ki jih najdemo v sadju, zelenjavi, oreščkih, semenih in polnozrnatih živilih. Izmed teh imajo največ prebiotičnih vlaknin cikorija, artičoka, regrat, česen, por, čebula in šparglji. Ne pozabimo pa, da je vedno priporočljivo uživati raznovrstno hrano, saj bomo le na tak način telesu zagotovili vsa potrebna hranila. •

 Tine Rovan
 Foto vir: Zdravje2.si

Jogijski namigi

Po prej zapisanih in pojasnjenih vlogah drobnih probiotičnih teles, ki nam bistveno pomagajo pri prebavi, se lahko zopet navežem na jogo. V naslednjih nekaj vrsticah vam bom predstavila položaj, ki vam prijetno raztegne hrbtenico, z malim trikoma pa vam lahko izredno pomaga pri prebavi.

Položaj se imenuje Paschimottasana:

Izhajamo iz sedečega položaja na tleh, noge so iztegnjene naprej, s petami poskušamo aktivno pritiskati v tla. Naredimo

globok vdih skozi nos – ob tem poravnamo hrbtenico in zasukamo medenico nekoliko proti zadnjemu delu podlage. Z izdihom ohranjamo dolžino hrbtenice, a se istočasno prepogibamo naprej. S trebušnim delom se poskušamo dotakniti sprednjih stegenskih mišic. Če lahko, se z dlanmi ovijemo okrog stopal in se še nekoliko globlje privijemo v predklon (v nasprotnem primeru si lahko pomagamo s trakom, odejo, brisačo). Oprijem stopal z dlanmi ni cilj tega položaja, zato se vam s tem nikakor ni potrebno obremenjevati, če ja za vas to še nedosegljivo. Ko začutite, da ste dosegli svojo najglobljo točko predklona, jo zadržite in si namenite nekaj globokih vdihov in izdihov. Ob tem spremljajte širjenje prsnega koša in ohranjanje ravne hrbtenice. V položaju ostanite do 3 minute. Z naslednjim vdihom začnete z dvigovanjem hrbtenice vse do začetnega sedečega položaja.

Pozitivni učinki:

Položaj razteguje hrbtenico, ramena in zadnje stegenske mišice. Obenem spodbuja delovanje ledvic, jeter, jajčnikov in maternice. Kot vsi predkloni tudi ta umirja misli,

sprošča stres in lajša depresijo. Poleg vseh naštetih dobrih učinkov je ta položaj znan tudi po tem, da izboljša prebavo. Če si med stegna in trebuh položimo blazino ali vzglavnik, si tako ustvarimo prostor za presnovno masažo. Vsak vdih namreč še dodatno pritisne blazino ob trebušni predel, izdih pa ta pritisk sprosti. Ti umirjeni pritiski spodbujajo trebušno peristaltiko.

Pozor:

Nikoli se v tem položaju ne naprezajte. Čim začutite, da hrbtenica postaja vse manj ravna ali zategovanje v nogah, se vrnite v začetni sedeči položaj. •

 Hana Šuligoj

 Foto vir: Yogic Way Of Life

OBVESTILA

Narava je telovadnica

V času, ko je vse podvrženo hitenju in skorajda za vsako prostočasno dejavnost potrebujemo neko posebno opremo ali denar, pogosto pozabljamo, kaj vse imamo na voljo in kako malo je potrebno, da v sebi prebudimo tiste utrinke sreče, notranjega zadovoljstva, ko smo kot otroci tekali po trati, plezali po drevesu, se podili za žogo.

Naša telesa so ustvarjena za gibanje, a večino ritem življenja prisili v bolj ali manj ustaljene navade, ne izkoristimo vseh potencialov, sami pred sabo se opravičujemo, da se neke vadbe ne moremo udeležiti, ker nimamo ustrezne opreme, nam ne ustreza urnik vadbe, nimamo motivacije, nekoga, ki bi nas priganjal k vadbi, ne znamo ...

Občine Miren-Kostanjevica, Renče-Vogrsko in Šempeter-Vrtojba so se odlo-

čile, da za občane vzpostavijo prostor za kakovostno preživljanje prostega časa, omogočijo izvajanje aktivnosti za krepitev zdravja in druženje na drugačen način. Skupaj s projektnimi partnerji so zasnovale projekt TREK- Rekreatija na prostem v občinah Miren-Kostanjevica, Renče-Vogrsko in Šempeter-Vrtojba.

Občina Šempeter-Vrtojba je že imela nekaj kapacitet za rekreacijo na prostem, občini Miren-Kostanjevica in Renče-Vogrsko pa sta se odločili, da vzpostavita telovadnici na prostem – prva v bližini Hiše dobre volje in z napravami, prilagojenimi starejšim oziroma osebam s težavami v gibanju, druga pa na Lakenessu, ki je že ▶

► zbirališče mladih. Društvo Mladi Renče-Vogrsko je za obiskovalce telovadnice na prostem na Lakenessu že organiziralo vodene vadbe, projektni partner MM dogodki pa bo v kratkem izvedel serijo vaj za obiskovalce telovadnih orodij v Mirnu.

V sklopu projekta, sofinanciranega iz Evropskega sklada za razvoj podeželja, je bilo razvito tudi posebno mobilno orodje, s katerim so bile izrisane virtualne poti po okolici z označenimi točkami za izvedbo različnih vaj. Mobilna aplikacija, ki jo je razvilo podjetje Cobit, je zasnovana tako, da uporabnika hkrati tudi animira.

Posebna figura – avatar – na zaslonu mobilne naprave spremlja gibanje upo-

na prostem pa omogočajo finančno nezahtevno, a zabavno, prijetno in koristno druženje ter kvalitetno preživljanje prostega časa. Brezplačna aplikacija, ki je razvita za mobilne naprave z android sistemom, je vključena v svetovno platformo Google Play Store, uporabniki lahko do nje dostopajo tudi preko spletne strani www.treki.si, ki je zasnovana tako, da uporabniku prihrani brskanje po platformi, hkrati pa ponudi še nekaj koristnih informacij. QR koda za hitri dostop do aplikacije:

KŠTM bo uporabnike vzpodbudil k izmeničnemu

medgeneracijskega druženja.

Projekt je bil zasnovan v želji, da se v uporabnikih budi spoštljiv odnos do okolja, jim omogoča spoznavanje pomena narave kot telovadnice in izpostavi pomen ohranjanja zdravega naravnega okolja. Ne gre samo za spodbujanje gibanja v naravnem okolju in opazovanje naravnih lepot, ampak tudi krepitev zavedanja, da je za kvalitetno preživljanje prostega časa pomembno biti tudi sokrajan, sogovornik, sopotnik skozi prostor in čas. Zato pojdite ven, poiščite, kje so nove telovadnice na prostem, raziskujte, kaj skrivajo virtualne poti, in izkoristite priložnost za prijazen pozdrav in klepet.

ravnika, hodi ali teče, in ko uporabnik najde točko, ki je predvidena za vadbo, »besedo« preda virtualnemu osebemu trenerju.

Uporabnik ob premikanju po poti dobiva s pomočjo kompasa občutek za orientacijo v prostoru.

Z inovativno mobilno aplikacijo se tako v telovadnico spreminja naš širši prostor, z gibanjem v naravi spoznavamo domače okolje na drugačen način.

Virtualni trener uporabniku z nazornim prikazom razloži, kako vajo izvesti pravilno, program pa je zasnovan tako, da uporabnika zadrži na lokaciji posamezne točke, dokler ne mine čas, namenjen izvedbi vaj.

S pomočjo aplikacije so rekreacijske poti povezane, posamezne telovadnice

obiskovanju telovadnic in različnih poti s pomočjo posebnega informacijskega zaslona, nameščenega ob vstopu v poslovne prostore.

Sistem je zasnovan tako, da se bo tudi po izteku projekta, ki poteka v okviru programa LAS v objemu sonca, mobilno aplikacijo dopolnjeval z novimi informacijami, vadbami in napotili koristnikom kapacitet, povezanih v sistem rekreacije na prostem.

Sodelujoči v projektu si tudi s pomočjo komunikacijskih aktivnosti, za katere je zadolžen projektni partner Zavod Con SENSE, še posebej želijo udeležbe mladih družin in starejših, saj so tako orodja v novih telovadnicah na prostem kot vadbe, zasnovane v okviru mobilne aplikacije, prilagojene različnim težavnostnim stopnjam prav z namenom

Pridružite se nam na uradni predstavitvi novih pridobitev, ki bo v soboto, 20. 7. 2019, na Lakenessu. •

in Sandra Križan
Zavod Con Sense

Predstavitev destinacije Vipavska dolina na Workshopu v Rimu

Stari pregovor pravi, da vse poti vodijo v Rim, in tudi tokrat nas je pot vodila v večno mesto, vendar ne na običajen turistični ogled, ampak na službeno pot s ciljem predstavitve destinacije Vipavska dolina na dogodku Workshop, ki ga je 23. maja organizirala Slovenska turistična organizacija s predstavništvom v Milanu.

Namen dogodka je bil predstavitev destinacije in aktualne ponudbe turističnim agencijam v Italiji. Tudi tokrat smo se predstavljali skupaj s sosednjo destinacijo Brda in tako zaokrožili celotno ponudbo tega zahodnega dela Slovenije. V primerjavi z Workshopi, ki smo jih v mesecu februarju izvedli v mestih Verona in Padova, lahko rečemo, da se je obisk Rima izkazal za pozitivnega. Presenečeni smo bili nad velikim odzivom predstavnikov italijanskih

agencij in seveda nad njihovim dobrim poznavanjem naših krajev. Vsekakor je naša enogastronomska ponudba za hedonistične Rimljane precej mamljiva, zato si lahko v prihodnje obetamo tudi kak obisk iz prestolnice Italije. •

 in Anja Sedečič

Ali smo odrasli otrokom v zgled?

Bomo vrgli puško v koruzo ali vrečko s smetmi v smetnjak?

Pravijo, da se bomo nekega dne utopili v lastnih smeteh. Ob pogledu na občinska odlagališča smeti se zdi ta napoved kar resnična. Nastopili so topli in vroči dnevi, ki jih ob večerih radi izkoristimo za lahkoten sprehod. Pri tem pa nam oči in nosnice zbodejo kupi smeti, ki se valjajo v in pred smetnjaki. Smo res tako brezbrizni, da nam taki pogledi ne vzbudijo groze in gnusa, morda tudi jeze? Rekla bi da ne, saj vsaj na tedenski, zadnje čase pa tudi dnevni ravni Občinska uprava prejema pritožbe in vloge za rešitev situacije s smetmi.

A kje z zadevo začeti? Na Občini, Komunali, Medobčinski upravi? Nekako se strinjamo, da je za začetek najboljši odgovor pri nas, ljudeh, občanih. Že res, da bo marsikdo trdil, da tega ne počnejo občani, da vidvajo tujce, ki brezobzirno odlagajo smeti. Zagotovo je to res, a če velja rek, da je potrebno najprej pomesti pred svojim pragom oziroma v tem trenutku bolj rečeno pred svojim smetiščem, se dajmo malce zamisliti nad svojim odnosom do smeti. Vedno ločujemo? Vedno vržemo smeti v pravi smetnjak? Nikdar ne odvržemo vrečke pred smetnjak, ker je ta že poln? Gremo kdaj sami tja očistit? Na nikogar ne kažemo s prstom, ne nase ne na druge, le v razmislek dajemo, saj je vedno najlažje začeti pri sebi in sebe spremeniti. Občinska uprava, Občinski svet in župan se bodo še naprej trudili, da bi težavo

čim hitreje in čim bolj učinkovito rešili, na vseh nas pa je, da se v tem trenutku kar najbolje potrudimo in skušamo že danes

kaj spremeniti na bolje. •

 Anja Nikolavčič
 Matjaž Bizjak

Poslovilna vežica v Bukovici prepoznana kot dobra arhitektura

Objekt poslovilna vežica v Bukovici, ki ga je zasnoval **Studio Bonutti**, je v arhitekturni stroki prepoznana kot kvalitetna arhitektura. V aprilu 2018 je bil uvrščen na portal najboljše slovenske arhitekture in predstavljen na največjem slovenskem arhitekturnem festivalu »Odprte hiše Slovenije«. V okviru razstave Društva primorskih arhitektov je bil razstavljen v Novi Gorici, Tolminu in Ajdovščini ter nazadnje v sodelovanju z Redom arhitektov iz italijanske Gorice v Trgovskem domu v Gorici.

V letošnjem letu je ta objekt aprila prejel mednarodno arhitekturno nagrado **BIG SEE ARCHITECTURE AWARD 2019** v kategoriji javnih objektov. Big SEE je plat-

forma, ki sistematično raziskuje kreativno in arhitekturno odličnost iz osemnajstih držav JV Evrope. V okviru festivala BIG SEE je bil objekt razstavljen in prezentiran z idejo arhitekturne zasnove.

Ob vznožju Kraške planote, v Bukovici, iz starorimskih časov znani postojanki Ad Fornulos, kjer tradicija narekuje uporabo lokalnega materiala – opeke, tudi novo zasnovani objekt sledi tisočletnemu izročilu in z uporabo avtohtonih materialov izkazuje poklon prostoru.

Objekt se s svojima pravokotnima zidovima iz opeke odpira proti pokopališču. V zavetju zidov, ki ju povezuje nadstrešek, se ustvarja predprostor, pokrito dvorišče, obrnjeno proti jugu, ki vabi v intimo

objekta, izčiščeno poslovilno dvorano, centralni prostor tega konstrukcijsko enostavnega, a v detajlih dovršenega objekta. Vsi zaprti prostori, kriti z dvokapnico oziroma ravno streho, so nanizani vzdolž daljšega dela masivnega opečnatega zidu in pripeti nanj. Krajši del stene pa je grajen kot opečna zavesa, ki spominja na tipične stene senikov primorskih vasi, tu pa v vlogi pajčolana ponazarja prehod iz enega sveta v drugega.

Pred kratkim je bil objekt nominiran tudi za mednarodno arhitekturno nagrado »GERMAN DESIGN AWARD 2020«. •

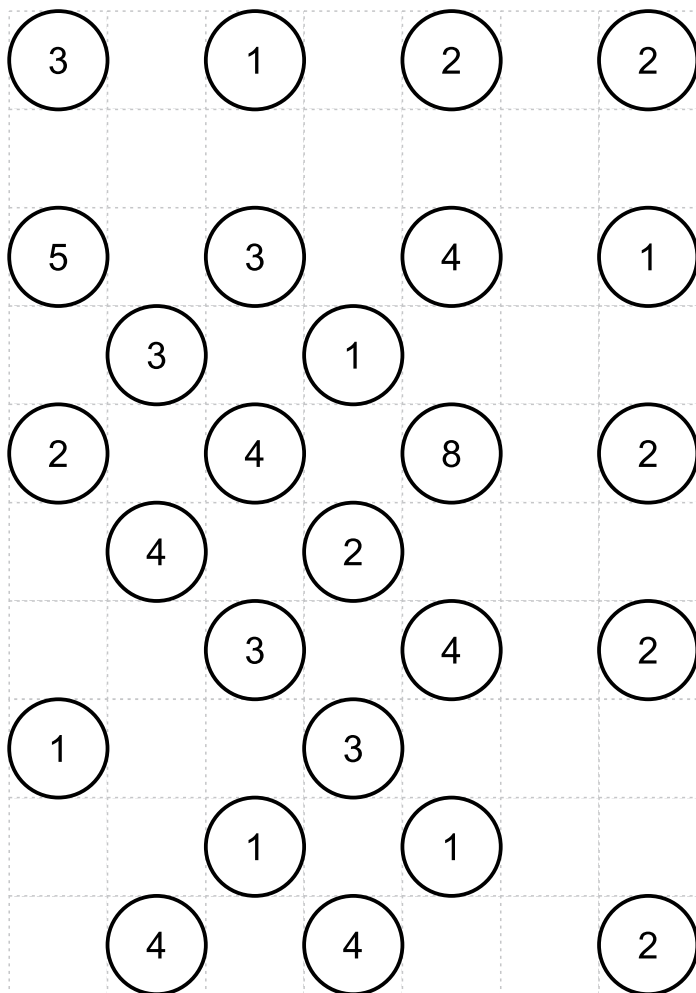
 in Ines Bonutti, Studio Bonutti

Nagradna igra HASHI (mostovi)

Igra Hashi izhaja iz Japonske. Zasnovana je na pravokotni ureditvi otokov, kjer številka na otoku pove, koliko mostov iz njega izhaja. Cilj igre je medsebojno povezati vse otoke, pri čemer je potrebno upoštevati, da:

- 1. iz otoka izhajata **največ dva** in **najmanj en most**, (najmanj ena oziroma največ dve črti)
- 2. **mostov ni dovoljeno povezovati poševno**, ampak **samo vodoravno** in **navpično** (ne po diagonali),
- 3. ko so mostovi medsebojno povezani, tvorijo celoto med seboj povezanih mostov, po katerih lahko prideš do vsakega otoka,
- 4. **mostovi – črte se med seboj ne smejo križati**.

Namig: začenjam z lažjimi primeri. Vedno pogledamo tiste številke, ki so največje, in jih prve povežemo, nato povežemo vogalne številke in nato ugotovimo, kateri otočki so sami. Veliko sreče pri reševanju, upam, da boste vzeli igro za svojo.

odreži in pošlji

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

avtor Roland Tischer

Nagradna igra »HASHI«, Vrtnarstvo MARVIN

Poskušajte rešiti zgornjo igro mostovi in nam jo rešeno pošljite do **15. septembra 2019** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »Nagradna igra HASHI«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Nagrade poklanja Vrtnarstvo MARVIN, PRIMAGRI d.o.o., Bukovica 50, 5293 Volčja Draga

NAGRAJENCI ZA PRAVILNO REŠITEV NAGRADNE IGRE »HASHI«, SIEDRA IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE:

Izmed prispelih pravilno rešenih rešitev so bili izžrebani:

1. Nika Mozetič, Lukežiči 1 N, 5292 Renče
2. Magda Živec, Vogrsko 64 G, 5293 Volčja Draga
3. Alan Čoha, Renški Podkraj 62, 5292 Renče

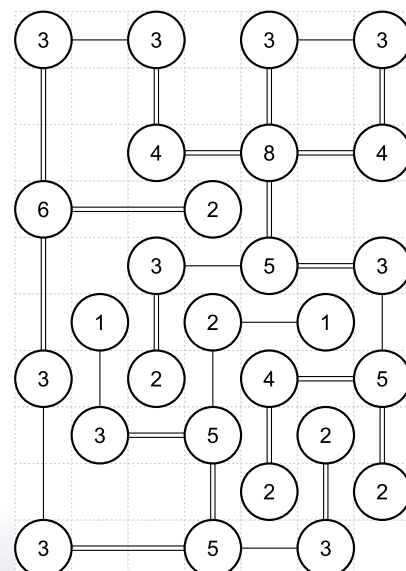
Čestitamo. Izžrebani nagrado prevzimate v Trgovini SIEDRA v Renčah.

Obvestilo Občine – v Renčah ponovno bankomat

Po nevspešnih dogodkih odstranitve bankomata krajanje Krajevne skupnosti Renče in vse ostale občane obveščamo, da smo v Renče vrnili bankomat. Ta se nahaja na novi lokaciji. Najdete ga med vrati vhoda v Zdravstveni dom. V upanju, da do podobnih dogodkov ne bo več prišlo, vam želimo lepo in sproščeno poletje. •

Občinska uprava
 Matjaž Bizjak

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15. 9. 2019)!**

1	3		5	6			
				7	6	2	
7	6		1	9		3	
	2	7		8		3	
9	1						
	8	3	9	7	2	5	4
8	7					4	
	4				7		
		6	3	4			

avtor Roland Tischer

Patronažna služba Šempeter obvešča, da posvetovalnica v Zdravstvenem domu Renče meseca julija in avgusta odpade.

Zloženko iz krompirja in paradižnika

Naj bodo jedi preproste ali pa zahtevajo več časa, zelo pomembno je, da jih pripravljamo z veseljem in ljubeznijo. Tiste, ki jih skuhamo jezni ali žalostni, namreč niso nikoli enako okusne.

Za zloženko potrebujemo:

- ½ kg velikih krompirjev
- ¾ kg paradižnika
- 2 zavitka mocarele po 150 g
- sveže mlet poper
- 100 g masla
- 50 g naribanega parmezana
- malo drobnjaka

Priprava:

Krompir olupimo, operemo in narežemo na 1 cm debele ploščice. Vsujemo jih v velik lonc slanega krova in blanširamo 2–3 minute. Nato jih odcedimo. Paradižnike operemo in obrišemo, izrežemo nastavke za pecelj. Mocarelo odcedimo. Paradižnik in mocarelo narežemo na 1 cm debele ploščice. V pekač menjaje zložimo krompir in paradižnik, da se ploščice deloma prekrijejo. Posolimo jih in popramo ter obložimo z mocarelo. V lončku razpu-

stimo maslo in primešamo parmezan. Mešanico enakomerno razdelimo na zloženko. Pečico segrejemo na 225 °C in pečemo 20 minut. Medtem drobnjak oplaknemo, popivnemo in kratko narežemo. Pečeno zloženko potresemo z drobnjakom in takoj ponudimo.

Želim vam lepo poletje in obilo užitek ob pripravi recepta. •

✍ Renata Tischer
📷 Roland Tischer

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Obveščamo vas, da v Občini Renče-Vogrsko pristopamo k izvajanju brezplačnih prevozov starejših in invalidov k zdravniku, na fizioterapijo, v Splošno bolnišnico »dr. Franca Derganca« Nova Gorica, na Občino Renče-Vogrsko, na Krajevni urad Upravne enote Nova Gorica Bukovica in v trgovino v Renčah oz. Volčji Dragi (in nazaj do doma uporabnika).

Prevoze bo izvajalo **Društvo paraplegikov severne Primorske**.

Za uveljavitev prevoza se prijavite po telefonu na št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. **Mirjam Colja**) najmanj tri delovne dni pred prevozom.

Urnik prijav:

ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00, sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

Začetna sredstva za brezplačne prevoze v višini 615 EUR je doniral Konjeniški klub Soča, za kar se mu toplo zahvaljujemo.

✍ Vlada Gal Janeš
in Matej Gruden

